

Udskriftsdato: 23. december 2025

2010/1 LSF 111 (Gældende)

Forslag til Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (Fedtafgiftsloven)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2010-231-0038

Forslag

til

Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (Fedtafgiftsloven)

Kapitel 1

Afgift af mættet fedt

Afgiftspligtige fødevarer

§ 1. Der betales afgift til statskassen af vægten af mættet fedt i følgende fødevarer, der er identificeret ved positioner i EU's Kombinerede Nomenklatur, hvis indholdet af mættet fedt i fødevaren overstiger 2,3 vægtprocent:

- 1) Kød, jf. dog bilag 1.
- 2) Mejeriprodukter under positionerne 0401- 0406.
- 3) Animalsk fedt under positionerne 1501-1504 og 1516, der er udsmettet eller på anden måde ekstrahe-
ret.
- 4) Spiseolier og fedtstoffer under positionerne 1507-1516.
- 5) Margarine og andre fødevarer under position 1517.
- 6) Smørbare blandingsprodukter under position 2106.
- 7) Andre fødevarer, der efter en samlet bedømmelse af deres beskaffenhed og anvendelse samt den
måde, hvorpå de markedsføres, kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de varer,
som er nævnt i punkt 1 – 6.

Afgiftssats

§ 2. Afgiften udgør 16 kr. pr. kg mættet fedt i fødevaren.

Afgiftspligtige personer

§ 3. Pligt til at betale afgift påhviler den, der erhvervsmæssigt, jf. dog § 4, stk. 6,

- 1) fremstiller fødevaren her i landet,
- 2) modtager fødevaren her i landet fra et andet EU-land,
- 3) indfører fødevaren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er
omfattet af EU's afgiftsområde, eller
- 4) sælger fødevaren fra et andet EU-land på en sådan måde, at varen direkte eller indirekte forsendes
eller transporteres af sælger eller på dennes vegne til en ikke erhvervsdrivende køber her i landet
(fjernsalg), når virksomheden er registreret efter momslovens § 47, stk. 2.

Stk. 2. Pligt til at betale afgift påhviler i andre tilfælde end § 3, stk. 1, nr. 4 en ikke erhvervsdrivende varemottager, som modtager fødevaren her i landet fra et andet EU-land. Pligt til at betale afgift påhviler endvidere en ikke erhvervsdrivende varemottager, som indfører fødevaren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde.

Registrering

§ 4. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 1, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen som oplagshaver, jf. dog stk. 6. Registrering skal ske, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes.

Stk. 2. En virksomhed, der af fødevarer, hvoraf der betales afgift efter § 1, fremstiller fødevarer til eksport eller fødevarer, som er uegnede til menneskeføde, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen som oplagshaver for denne del af produktionen, jf. dog stk. 6. Andelen af produktionen, som virksomheden kan registreres som oplagshaver for, fastsættes på baggrund af virksomhedens fremstilling til eksport eller af andet end menneskeføde det foregående år. Registrering skal i så fald ske, inden virksomheden påbegyndes.

Stk. 3. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen som varemottager, jf. dog stk. 6. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes. Virksomheden kan dog registreres som oplagshaver, hvis den udelukkende driver mellemhandel med afgiftspligtige varer til andre virksomheder registreret efter denne lov. Registrering skal i så fald ske, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes. En virksomhed, der allerede er registreret efter stk. 1, skal ikke tillige registreres som afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3.

Stk. 4. En virksomhed, der er afgiftspligtig efter § 3, stk. 1, nr. 4, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen for fjernsalget, jf. dog stk. 6. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes.

Stk. 5. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 6. Virksomheder, der har en årlig omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift på 50.000 kr. eller derunder, skal ikke registreres eller betale afgift.

§ 5. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, kan fremstille, forarbejde, oplægge, herunder modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fra udlandet samt levere til andre oplagshavere eller til udlandet, afgiftspligtige fødevarer, uden at afgiften er berigtiget.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 3, 3. pkt., kan modtage fra andre oplagshavere eller modtage eller indføre fra udlandet, afgiftspligtige fødevarer, uden at afgiften er berigtiget, såfremt fødevarerne er bestemt til videresalg til virksomheder registreret efter denne lov.

Stk. 3. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 3, 1. pkt., kan modtage eller indføre afgiftspligtige varer fra udlandet, uden at afgiften er berigtiget ved modtagelsen eller indførslen.

Afgiftsgrundlag

§ 6. Afgiftsgrundlaget er vægten af mættet fedt i fødevaren, jf. dog stk. 3 - 5.

Stk. 2. Den afgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af mættet fedt i fødevaren.

Stk. 3. For afgiftspligtige fødevarer som nævnt i § 1, nr. 1, skal anvendes de standardsatser, som fremgår af lovens bilag 1, til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget, når der leveres udskåret kød. Leveres et halvt dyr, kvart dyr eller grovparteringer skal den afgiftspligtige fratrække 27,5 pct. af afgiftsgrundlaget for svin og 25 pct. af afgiftsgrundlaget for øvrige dyr. Den afgiftspligtige kan dog vælge at opgøre afgiftsgrundlaget af udskæringer, der leveres færdigpakket til detailhandlen på udskæringsniveau, således at der betales afgift af indholdet af mættet fedt i den pågældende udskæring. Indholdet af mættet fedt i den pågældende udskæring kan enten opgøres på grundlag af offentligt tilgængelige fødevareoplysninger eller på grundlag af konkret dokumentation af indholdet af mættet fedt i den konkrete udskæring.

Stk. 4. For de øvrige fødevarer nævnt i § 1, kan næringsdeklarationen lægges til grund, såfremt fødevaren er mærket med en sådan. Den afgiftspligtige kan også anvende offentligt tilgængelige fødevareoplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, til at fastlægge afgiftsgrundlaget. Den afgiftspligtige kan endvidere fastsætte afgiftsgrundlaget på baggrund af en teknisk analyse af den konkrete fødevare.

Stk. 5. Kan den afgiftspligtige ikke dokumentere vægten af mættet fedt på baggrund af metoderne i stk. 4, skal der betales afgift på grundlag af fødevarens totale fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt eller, såfremt dette heller ikke kan oplyses, på grundlag af fødevarens nettovægt.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, som virksomhederne kan anvende ved fastlæggelse af afgiftsgrundlaget.

Opgørelse af afgiftsgrundlaget

§ 7. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 1, eller § 4, stk. 3, 3. pkt., skal opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af afgiftspligtige fødevarer jf. § 1, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden. En virksomhed, der er afgiftspligtig af fødevarer som nævnt i § 1, nr. 1, kan dog vælge at opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af slagtede dyr og foretage fradrag, jf. § 6, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 2, skal opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af afgiftspligtige fødevarer jf. § 1, der er anvendt til fremstilling af fødevarer til eksport eller fødevarer som er uegnede til menneskeføde, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 3. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 3, 1. pkt., skal opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af afgiftspligtige fødevarer, der er modtaget eller indført fra udlandet i afgiftsperioden.

Stk. 4. En virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 4, skal opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af afgiftspligtige fødevarer, som virksomheden har solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

Stk. 5. En virksomheds eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering.

Kapitel 2

Dækningsafgift

Dækningsafgiftspligtige fødevarer

§ 8. Der betales afgift til statskassen af bestanddele medgået til fremstilling af fødevarer, når disse bestanddele hidrører fra de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, og sådanne fødevarer modtages, indføres eller sælges ved fjernsalg her i landet.

Stk. 2. Afgiften udgør 16 kr. pr. kg mættet fedt i de afgiftspligtige bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevaren.

Dækningsafgiftspligtige personer

§ 9. Pligt til at betale dækningsafgift påhviler den, der erhvervsmæssigt

- 1) modtager fødevaren her i landet fra et andet EU-land,
- 2) indfører fødevaren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, eller
- 3) sælger fødevaren fra et andet EU-land, på en sådan måde, at varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælger eller på dennes vegne til en ikke erhvervsdrivende køber her i landet (fjernsalg), når virksomheden er registreret efter momslovens § 47, stk. 2.

Stk. 2. Pligt til at betale dækningsafgift påhviler i andre tilfælde end § 9, stk. 1, nr. 3 en ikke erhvervsdrivende varemottager, som modtager fødevaren her i landet fra et andet EU-land. Pligt til at betale dækningsafgift påhviler endvidere en ikke erhvervsdrivende varemottager, som indfører fødevaren her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde.

Registrering

§ 10. En virksomhed, der er dækningsafgiftspligtig efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen som varemottager, jf. dog stk. 4. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes.

Stk. 2. En virksomhed, der af fødevarer, hvoraf der betales dækningsafgift efter § 8, fremstiller fødevarer til eksport eller fødevarer som er uegnede til menneskeføde, kan registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen for denne del af produktionen, jf. dog stk. 4. Andelen af produktionen, som virk-

somheden kan registreres som oplagshaver for, fastsættes på baggrund af virksomhedens fremstilling til eksport eller af andet end menneskeføde det foregående år. Registrering skal ske, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes.

Stk. 3. En virksomhed, der er dækningsafgiftspligtig efter § 9, stk. 1, nr. 3, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen for fjernsalget, jf. dog stk. 4. Registrering skal ske, inden transport af fødevaren fra udlandet påbegyndes.

Stk. 4. § 4, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.

§ 11. En virksomhed, der er registreret som varemottager efter § 10, stk. 1, kan modtage eller indføre dækningsafgiftspligtige fødevarer fra udlandet, uden at dækningsafgiften er berigtiget ved modtagelsen eller indførslen.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret som oplagshaver efter § 10, stk. 2, kan fremstille, forarbejde, oplægge, modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fra udlandet samt levere til andre registrerede virksomheder eller til udlandet, dækningsafgiftspligtige fødevarer, såfremt disse er bestemt til fremstilling af fødevarer til eksport eller fødevarer som er uegnede til menneskeføde, uden at dækningsafgiften er berigtiget.

Afgiftsgrundlag

§ 12. Afgiftsgrundlaget er vægten af mættet fedt i den eller de dækningsafgiftspligtige bestanddele hidrørende fra de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, der er medgået til fremstilling af den fødevare, som er modtaget, indført eller solgt ved fjernsalg, jf. dog stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Den afgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af mættet fedt i de bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevaren, og skal på forlangende fremlægge en erklæring herom fra fabrikanten. For dækningsafgiftspligtige bestanddele som nævnt i § 1, nr. 1, fastlægges afgiftsgrundlaget ved anvendelse af gennemsnitssatserne i bilag 1. For øvrige dækningsafgiftspligtige bestanddele kan fabrikanten ved udarbejdelse af erklæringen, anvende offentligt tilgængelige fødevareoplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, til at fastlægge afgiftsgrundlaget af de dækningsafgiftspligtige bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevaren.

Stk. 3. Kan den afgiftspligtige ikke fremlægge den nævnte fabrikanterklæring, skal der for andre bestanddele end fødevarerne nævnt i § 1, nr. 1, betales dækningsafgift på grundlag af fødevarens totale fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt eller, såfremt dette heller ikke kan oplyses, på grundlag af fødevarens nettovægt.

Opgørelse af afgiftsgrundlaget

§ 13. En virksomhed, der er registreret efter § 10, stk. 1, skal opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af vægten af mættet fedt medgået til fremstilling af de dækningsafgiftspligtige fødevarer, som virksomheden har modtaget eller indført fra udlandet i afgiftsperioden.

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret efter § 10, stk. 2, skal opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af vægten af mættet fedt medgået til fremstilling af de dækningsafgiftspligtige fødevarer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Stk. 3. En virksomhed, der er registreret efter § 10, stk. 3, skal opgøre afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af vægten af mættet fedt medgået til fremstilling af de dækningsafgiftspligtige fødevarer, som virksomheden har solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

Stk. 4. En virksomheds eget forbrug af dækningsafgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering.

Kapitel 3

Fælles bestemmelser

Angivelse og afregning af såvel afgift som dækningsafgift

§ 14. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive og indbetale afgift, jf. §§ 2 og 3 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven). Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Ved manglende, mangelfuld eller ikke rettidig angivelse, betaling eller regnskabsførelse finder §§ 4 – 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) tilsvarende anvendelse.

§ 15. For ikke erhvervsdrivende, der modtager afgiftspligtige fødevarer fra et andet EU-land, jf. § 3, stk. 2, 1. pkt., eller § 9, stk. 2, 1. pkt., finder § 9, stk. 2 – 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) tilsvarende anvendelse.

§ 16. For ikke erhvervsdrivende, der indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, jf. § 3, stk. 2, 2. pkt., eller § 9, stk. 2, 2. pkt., finder kapitel 4 i toldloven tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Der er afgiftsfrihed for indførte fødevarer i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Fradrag og godtgørelse

§ 17. En virksomhed registreret som oplagshaver kan i afgiftsgrundlaget opgjort efter §§ 7 eller 13 fradrage

- 1) afgiftspligtige fødevarer, der leveres til en anden registreret oplagshaver,
- 2) afgiftspligtige fødevarer, der leveres til udlandet, eller som er uegnede til menneskeføde,
- 3) afgiftspligtige fødevarer, der er fritaget for afgift efter § 18,
- 4) afgiftspligtige fødevarer, der hos oplagshaveren eller under transport til eller fra denne er gået tabt ved indbrud, brand, forlis eller brækage,
- 5) afgiftspligtige fødevarer, der hos oplagshaveren eller under transport til eller fra denne er beskadigede, fordærvede eller af andre grunde er uanvendelige, og
- 6) afgiftspligtige fødevarer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres fødevarens pris inklusiv afgiften.

Stk. 2. En virksomhed kan søge godtgørelse af afgiften på afgiftspligtige fødevarer, jf. §§ 1 eller 8, som er leveret til udlandet eller anvendt til fremstilling af andet end menneskeføde.

Stk. 3. Det er en betingelse for godtgørelse efter stk. 2,

- 1) at virksomheden kan fremlægge den fornødne dokumentation,
- 2) at de afgiftspligtige fødevarer, der søges godtgørelse for, stammer fra en afgiftspligtig virksomhed, og
- 3) at virksomheden er i besiddelse af en faktura for fødevaren eller de bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevaren.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for fradraget og godtgørelsen.

Leverancer til diplomater og lignende

§ 18. Fødevarer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift efter denne lov.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelsen.

Faktura- og regnskabsbestemmelser

§ 19. Registrerede virksomheder skal som minimum føre et regnskab over råvarer og afgiftspligtige fødevarer, tilgang af uberigtigede fødevarer, overførsel af uberigtigede fødevarer til anden virksomhed registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, § 4, stk. 3, 3. pkt., eller § 10, stk. 2, udlevering af afgiftspligtige fødevarer og eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer.

Stk. 2. Virksomhedens regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage.

Stk. 3. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrerede virksomheders regnskabsførelse. I det omfang, der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, finder faktura- og regnskabsreglerne tilsvarende anvendelse herpå.

Stk. 5. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede fødevarer adskilt fra lageret af uberigtigede fødevarer, medmindre virksomheden af told- og skatteforvaltningen har fået tilladelse til andet.

Stk. 6. Registrerede virksomheder skal ved salg af afgiftspligtige fødevarer, jf. § 1 eller § 8, til en anden registreret virksomhed, udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer, fakturadato, oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 7. Registrerede virksomheder, der leverer en fødevarer, hvoraf der skal betales afgift efter § 1 eller § 8, til en virksomhed, der er registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, § 4, stk. 3, 3. pkt., eller § 10, stk. 2, skal sammen med udlevering af fødevareren skriftligt oplyse den modtagende virksomhed om afgiftsgrundlaget for den pågældende fødevarer.

Kontrol

§ 20. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven og i de virksomheder, som er nævnt i stk. 5-7, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedens indehaver og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved gennemførelsen af eftersynet.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Leverandører af varer eller af emballage til fremstilling af fødevarer, der er afgiftspligtige i henhold til denne lov, skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen alle nødvendige oplysninger om deres leverancer af varer til afgiftspligtige virksomheder.

Stk. 5. Virksomheder skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige fødevarer til virksomheden.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af afgiftspligtige fødevarer under transport, når varerne erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7. I det omfang, oplysninger som nævnt i stk. 1 er registreret elektronisk, omfatter told- og skatteforvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 8. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter denne bestemmelse. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 21. Offentlige myndigheder skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der er afgiftspligtige efter denne lov.

Straf

§ 22. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 4, stk. 1, § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., § 4, stk. 4, § 10, stk. 1 eller 3, § 14, stk. 2, 1. pkt., § 15, § 16, § 19, stk. 1 – 3 og stk. 5 - 7 eller § 20, stk. 1- 7 eller
- 3) overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 23. §§ 18-19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

Andre bestemmelser

§ 24. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige fødevarer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter denne lov, skal betale afgift af fødevarerne.

§ 25. §§ 11-13 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) om sikkerhedsstillelse m.m. finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 26. Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk. 2. For virksomheder registreret efter § 4, stk. 1 eller 2, eller stk. 3, 3. pkt., eller § 10, stk. 2, har loven virkning for fødevarer, der udleveres fra virksomheden den 1. juli 2011 eller senere. For virksomheder registreret efter § 4, stk. 3, 1. pkt. eller stk. 4, eller § 10, stk. 1 eller 3, har loven virkning for fødevarer, der modtages eller indføres fra udlandet eller sælges ved fjernsalg her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Stk. 3. For ikke erhvervsdrivende afgiftspligtige, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer fra udlandet, jf. §§ 15 og 16, har loven virkning for fødevarer, der modtages eller indføres fra udlandet her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Stk. 4. § 28 finder anvendelse på varer, som efter lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller importeres.

Stk. 5. Registreringspligtige virksomheder, jf. §§ 4 eller 10, skal anmelde sig til registrering til told- og skatteforvaltningen senest den 1. juli 2011.

§ 27. I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovebkendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010 som ændret ved § 5 i lov nr. 1560 af 21. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »liste A, nr. 5-18 og 31» til: »liste A, nr. 5-18, 31 og 35».

2. I bilag 1, liste A, indsættes som nr. 35:

»35) Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven)«.

§ 28. I lov om afgift af øl, vin og frugtvín m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 626 af 11. juni 2010, og senest ved § 10 ved lov nr. 722 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 2, nr. 2*, ændres »6,14» til: »6,87».

2. I § 3 *C* ændres »15,00» til: »14,27».

§ 29. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Standardsatser

Vare	Mættet fedt pr. 100 g	Afgift pr. kg
Kød		
Kvæg	5,2	0,83
Svin	6,5	1,04
Får og geder	6	0,96
Heste, muldyr, æsler	4	0,64
Kyllinger, høns og vildfugle m.fl.	2,5	0,40
Ænder og gæs	12,1	1,94
Kalkun	0	0,00
Kaniner og harer	0	0,00
Andet vildt (dyr)	1,6	0,26
Andet kød	4,2	0,7

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
3. *Lovforslagets elementer*
 - 3.1. *Fedtafgift*
 - 3.1.1 *Generelt*
 - 3.1.2. *Det afgiftspligtige område*
 - 3.1.3. *Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget*
 - 3.1.4. *Registrering*
 - 3.2. *Dækningsafgift*
 - 3.2.1. *Generelt*
 - 3.2.2. *Det afgiftspligtige område*
 - 3.2.3. *Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget*
 - 3.2.4. *Registrering*
 - 3.3. *Fælles bestemmelser*
 - 3.3.1. *Angivelse og afregning*
 - 3.3.2. *Fradrag og godtgørelse*
 - 3.3.3. *Faktura- og regnskabsbestemmelser*
 - 3.3.4. *Kontrol*
 - 3.3.5. *Straf*
 - 3.3.6. *Andre bestemmelser*
 - 3.4. *Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser*
 - 3.5. *Forhøjelse af vinafgiften*
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Forslagets indhold*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*
10. *Forholdet til EU-retten*
11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at tilskynde til bedre kostvaner og dermed styrke befolkningens sundhed.

Det sker ved at reducere indtaget af mættet fedt gennem en afgift på 16 kr. pr. kg mættet fedt i visse fødevarer, når disse har et indhold af mættet fedt på over 2,3 vægtprocent. Visse fødevarer har et højt indhold af mættet fedt, mens andre har et lavt indhold af mættet fedt. I henhold til kostenbefalingerne skal man dog indtage fedt som en del af sin daglige kost, og det er i den forbindelse sundere at indtage fedt bestående af umættede fedtsyrer end mættede fedtsyrer.

Typiske fødevarer med et højt indhold af mættet fedt er fødevarer som mejeriprodukter, kødprodukter, fedtstoffer og olier, mens kornprodukter, frugt og grønt har et meget lavt eller intet indhold af mættet fedt.

Lovforslaget bidrager samtidig til finansiering af lavere skat på arbejdsindkomst, jf. Forårspakke 2.0. og Serviceeftersynet af Forårspakken.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Forebyggelseskommissionens anbefaling

Regeringen nedsatte i 2008 en Forebyggelseskommission, som i april 2009 afgav en række anbefalinger til en styrket forebyggende indsats.

Kommissionen konstaterer bl.a., at et højt indtag af mættet fedt er forbundet med en øget risiko for hjerte-kar-sygdomme.

Kommissionen anfører, at:

»en afgift på mættet fedt i mejeriprodukter og vegetabiliske fedtstoffer på 20 kr. pr. kg, skønnes at kunne reducere det samlede forbrug af mættet fedt med omkring 3 pct. Kommissionens beregninger viser, at denne afgiftsforhøjelse kun har en begrænset betydning for midlertidigheden. En afgift på mættet fedt på 20 kr. pr. kg forventes at medføre en nettoprovenugevinst for staten på ca. 1 mia. kr., samt betydelige administrative byrder og øge omkostningerne for udvalgte erhverv. Kommissionen har vurderet muligheden for at pålægge en afgift på mættet fedt i kød. En sådan afgift vurderes umiddelbart at være meget vanskelig og dyr at administrere.«

Kommissionen anbefaler, at:

»den foreslåede afgift på mættet fedt udvides til at omfatte mælkeprodukter. Afgiften pristalsreguleres løbende. Der bør ses på muligheden for at overvinde de administrative vanskeligheder forbundet med at indføre en afgift på mættet fedt i kød.«

Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti indgik den 1. marts 2009 en aftale om Forårspakke 2.0. Der henvises herom til de indledende bemærkninger i lovforslag nr. L 195 om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), der blev fremsat den 22. april 2009, og som kan findes på Folketingets hjemmeside www.folketinget.dk.

Dette lovforslag vedrører den del af Forårspakke 2.0., der omhandler »Flere sunde leveår«. Det er her bl.a. aftalt at indføre »en afgift på mættet fedt i mejeriprodukter (undtagen mælk) og olier på 25 kr. pr. kg«

Det anføres i aftalen generelt herom, at:

»afgifter på usunde varer skal bruges varsomt, fordi Danmark er del af en international økonomi. Øges afgifterne for meget, styrker det ikke folkesundheden, men blot grænsehandelen. Forhøjelsen af afgifterne er afstemt under hensyn til grænsehandelen.

...

Øgede afgifter alene løser ikke problemerne med en stigende udbredelse af disse folkesygdomme. Den enkelte dansker skal også selv træffe et valg og tage et personligt ansvar for egen sundhed. Men afgifter, som er indrettet hensigtsmæssigt, kan hjælpe udviklingen i den rigtige retning og understøtte en sund livsstil.«

Serviceeftersynet af Forårspakke 2.0.

Kød var oprindeligt ikke med i afgiftsgrundlaget, fordi man vurderede, at fedtafgiften ikke kunne

differentieres ud fra den enkelte udskærings konkrete indhold af mættet fedt, uden at afgiften ville blive meget administrativt tung for virksomhederne at håndtere. EU-Kommissionen har på baggrund af en dialog med Skatteministeriet imidlertid udtalt, at udeladelsen af kød fra afgiftsgrundlaget ikke lever op til EU's statsstøttere.

For at høste de fulde sundhedsgevinster ved en fedtafgift og samtidig sikre, at afgiften er udformet i overensstemmelse med EU-reglerne, inddrages kød derfor i afgiftsgrundlaget. Afgiften på kød foreslås udformet, således at man som udgangspunkt skal anvende en fastsat gennemsnitssats for indholdet af mættet fedt i de enkelte dyrearter, men slagterierne kan vælge at opgøre afgiften på den enkelte udskæring enten ved hjælp af offentligt tilgængelige fødevareoplysninger eller konkrete målinger. Inddragelsen af kød i afgiftsgrundlaget medfører, at provenuet øges med 500 mio. kr. årligt.

Finansloven 2011

Af finansloven for 2011 fremgår, at afgiften på mættet fedt vil udgøre 13 kr. pr. kg, idet der her var taget udgangspunkt i det lovforslag, der var sendt i høring. I dette lovforslag er satsen imidlertid forhøjet til 16 kr., som følge af de ændringer, der er foretaget, for at imødekomme ønsker fra brancheorganisationer vedrørende beregning af fedtafgiften på kød. I henhold til Forårspakke 2.0 og Serviceeftersynet af Forårspakken skal afgiften på mættet fedt bidrage til finansieringen med 1,5 mia. kr. og det har derfor været nødvendigt at forhøje satsen.

Justering af vinafgiften

Af aftalen om serviceeftersynet fremgår endvidere, at:

»Parterne er endvidere enige om at undersøge mulighederne for at øge vinafgiften isoleret. En mulig forhøjelse vedtages samtidig med vedtagelsen af afgiften på mættet fedt, og provenuet anvendes til at lempe fedtafgiften.«

Efter at have undersøgt mulighederne foreslås en ændring af balancepunktet for vinafgiften, således at balancepunktet i klasse 2 forhøjes fra 12 pct. til 13,5 pct.

Samlet set giver fedtafgiften og vinafgiften således et finansieringsbidrag på 1,5 mia. kr. årligt ved en afgiftssats på 16 kr. pr. kg mættet fedt i udvalgte fødevarer. Finansieringsbidraget på 1,5 mia. kr. er opgjort inkl. moms og bidrager således til at finansiere 1,5 mia. kr. af de umiddelbare indkomstskattelettelser, der indgik i »Forårspakke 2.0«.

Skatteministeriets overvejelser

Der er mange hensyn at tage ved udformningen af en helt ny afgift. På den ene side bør en afgift på mættet fedt omfatte en væsentlig del af de almindelige fødevarer, for at opnå den største effekt på forbruget, men den skal på den anden side også være så enkel som mulig, og helst ligge så langt tilbage i handelsleddet som muligt, så færrest mulige virksomheder belastes af de administrative byrder forbundet med at skulle registreres, angive og afregne afgift.

Måling af fedtindholdet i de fleste mejeriprodukter, fedtstoffer og olier er administrativt relativt enkel, da disse produkter i høj grad er standardiserede produkter. Der kan selvfølgelig være en mindre variation i fedtindholdet og dermed også i indholdet af mættet fedt - f.eks. kan det have betydning om solsikkerne i en solsikkeolie stammer fra en sydendt mark i Spanien eller fra en mark i Tyskland, om malkekvæget har stået ude om sommeren og spist frisk græs eller stået inde i stald om vinteren og spist hø m.v. Det vil her i vidt omfang være muligt at anvende de frivillige næringsdeklarationer på fødevarerne eller offentligt tilgængelige fødevareoplysninger ved opgørelse af indholdet af mættet fedt i fødevarerne.

Måling af fedtindholdet i kødprodukter er derimod mere vanskelig. Et slagtedyr er for så vidt et standardiseret produkt, men indholdet af fedt varierer med bl.a. racen, alderen og opdrættet. Derudover varierer fedtindholdet i den enkelte udskæring af dyret, og påvirkes bl.a. af, hvor meget fedt der bortskæres.

Det er således vanskeligt at opgøre det præcise indhold af mættet fedt i de mange forskellige udskæringer og en fedtafgift på udskæringsniveau bliver derfor administrativt tungere at håndtere end på de øvrige fødevarer, som foreslås omfattet af afgiften.

Endvidere sker udskæring af slagtede dyr ikke kun på slagterier, men i vidt omfang også i detailhandlen, f.eks. hos en selvstændig slagter eller hos et supermarked med egen slagter. Typisk slagtes og udskæres dyret i to halvdele på slagteriet, og evt. skæres hver halvdel i tre dele (grovpartering). Udskæring i mindre stykker til salg i detailhandlen kan enten ske på selve slagteriet, i deciderede udskæringsvirksomheder, men det kan også ske hos den lokale slagter eller hos slagermesteren i et supermarked.

For at gøre afgiften så administrativ enkel at håndtere som mulig, foreslås det derfor, at afgiften på mættet fedt i kød som udgangspunkt opgøres på grundlag af gennemsnitssatser for indholdet af mættet fedt fastsat pr. kødtype. I bilag 1 til loven er således fastsat gennemsnitlige standardsatser for indholdet af mættet fedt i de mest almindelige og industrialiserede kødtyper samt for andet kød, som er fastsat som et gennemsnit af de øvrige kødtyper.

Imidlertid er der under høringen af lovforslaget fremkommet ønsker om at få mulighed for at opgøre fedtafgiften pr. udskæring, idet afgiften så differentieres efter indholdet af mættet fedt i den enkelte udskæring. Idet en sådan ordning vil være administrativ tung for virksomhederne at håndtere foreslås det, at ønsket imødekommes, men således at det bliver frivilligt, om man ønsker at opgøre fedtafgiften på udskæringsniveau. Det bemærkes i denne forbindelse, at selvom virksomheden anvender gennemsnitssatsen i bilaget på alle udskæringer, bestemmer den selv på hvilke udskæringer den vil overvælte afgiften, når den sælger udskåret kød til detailhandlen.

Under høringen er det påpeget, at man ved opgørelse af fedtafgift efter indholdet af mættet fedt i den enkelte udskæring kunne anvende de offentligt tilgængelige fødevareroplysninger, der findes i fødevarer-databasen (www.foodcomp.dk). I det fødevaredata-basen imidlertid ikke indeholder oplysninger om alle udskæringer, og idet der findes både standardudskæringer og udskæringer efter kundens ønsker, vil der også være behov for, at virksomhederne kan opgøre indholdet af mættet fedt i den konkrete udskæring på baggrund af en konkret måling.

Derudover foreslås, at der gives et fradrag på 27,5 pct. i afgiftsgrundlaget for så vidt angår svinekød og 25 pct. i afgiftsgrundlaget for øvrige dyr, når der sælges halve, kvarte eller grovparterede (et halvt dyr opskåret i tredjedele) dyr. Baggrunden herfor er, at mindre slagtermestre, nogle supermarkeder m.fl. køber sådanne større stykker kød med henblik på selv at modne og udskære kødet. Fradraget på 27,5/25 pct. svarer til det spild et slagteri, som udskærer kød til detailhandlen, har, grundet fraskæring af knogler m.v. Årsagen til at fradraget er differentieret er, at på svin fjernes skindet ikke. Dette spild har et slagteri nemlig fradrag for, idet slagteriet vil være registreret som oplagshaver og derfor afregner afgift af det mættede fedt i det kød, som udleveres fra slagteriet.

Idet der er tale om en helt ny afgift, vil Skatteministeriet løbende evaluere afgiften, og såfremt der kommer nye regler på andre områder eksempelvis i fødevarerlov-givningen, som kan lette de administrative byrder ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget eller såfremt det viser sig, at markedet for de pågældende fødevarer ændrer sig uhensigtsmæssigt på grund af afgiften, vil Skatteministeriet overveje eventuelle justeringer. Grundet den betydelige usikkerhed omkring afgiftsgrundlaget vil Skatteministeriet ligeledes følge udviklingen i provenuet med henblik på evt. justeringer.

3. Lovforslagets elementer

3.1. Fedtafgift

3.1.1. Generelt

Det foreslås, at der lægges en afgift på mættet fedt i kød, mejeriprodukter, animalsk og vegetabilsk fedt

i form af spiseolier, smør, margarine o.lign., hvis fødevaren har et indhold af mættet fedt på mere end 2,3 vægtprocent, og hvis virksomheden har en omsætning af afgiftspligtige fødevarer på over 50.000 kr. ekskl. afgift.

Afgiften udgør 16 kr. pr. kg mættet fedt i fødevaren.

Kød, mejeriprodukter og fedtstoffer/olier har typisk et højt indhold af mættet fedt, mens eksempelvis kornprodukter, fisk, frugt og grønt har et meget lavt eller intet indhold af mættet fedt.

For at minimere antallet af fedtfattige fødevarer, der omfattes af afgiften, og samtidig tage hensyn til, at det ernæringsmæssigt anbefales, at en del af den daglige kostindtagelse hidrører fra fedt, og helst umættet fedt, foreslås det at fastsætte en bagatelgrænse for fødevarer omfattet af afgiften.

Fødevarer med et indhold af mættet fedt på 2,3 vægtprocent eller mindre, vil derfor ikke være omfattet af afgiften.

Et indhold af mættet fedt på 2,3 vægtprocent eller mindre medfører bl.a., at magre mejeriprodukter såsom A38 og minimælk ikke omfattes, mens federe mejeriprodukter som fløde, cremefraiche, ost m.v. omfattes af afgiften. Det faktum, at mælk med et indhold på indtil 2,3 pct. mættet fedt, ikke omfattes af fedtafgiften, harmonerer med kostrådene om, at spæd- og småbørn skal drikke mælk. Indtil 1 år anbefales sødmælk med 3,5 pct. fedt, fra 1 - 3 år anbefales letmælk og over 3 år anbefales fedtfattige mælkeprodukter som bl.a. minimælk.

De øvrige varegrupper som omfattes af afgiften, herunder olier og fedtstoffer som smør og margarine vil typisk ligge over bagatelgrænsen.

For så vidt angår kød finder bagatelgrænsen ikke umiddelbart anvendelse, såfremt afgiftsgrundlaget opgøres ved anvendelse af gennemsnitssatserne i bilag 1. Satserne i bilag 1 er netop udtryk for, at nogle udskæringer indeholder meget mættet fedt, mens andre indeholder mindre fedt. Opgøres afgiftsgrundlaget således efter bilag 1, skal der beregnes afgift, selvom satsen ligger under 2,3 pct.

Der er to typer af kød, hvor samtlige udskæringer ligger under bagatelgrænsen på 2,3 pct. og satsen er derfor fastsat til nul for disse, og de omfattes derfor ikke af afgiften.

Vælger virksomheden i stedet at opgøre afgiftsgrundlaget på udskæringsniveau, således at fedtindholdet varierer med udskæringen, vil der være udskæringer af kød, som falder under bagatelgrænsen ligesom der vil nogle, der ligger over gennemsnitssatsen i bilag 1.

I det den afgiftspligtige virksomhed for de øvrige varegrupper kan vælge at opgøre afgiftsgrundlaget på baggrund af en frivillig næringsdeklaration på den afgiftspligtige fødevare, eksempelvis fordi den pågældende fødevare udmærker sig ved at indeholde mindre fedt/mættet fedt end tilsvarende fødevarer, vil mindre udsving ikke påvirke afgiftsgrundlaget, idet reglerne om fødevaremærkning tillader et vist udsving i indholdet. Det er derfor ikke af betydning om koen om sommeren har gået frit og spist græs eller stået inden døre om vinteren og spist hø, så længe reglerne for udfærdigelse af næringsdeklarationer er overholdt.

Den afgiftspligtige virksomhed kan også anvende offentligt tilgængelige fødevareoplysninger med gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, og dermed vil udsving heller ikke påvirke afgiftsgrundlaget. Med offentligt tilgængelige fødevareoplysninger tænkes på oplysningerne i fødevaredatabasen www.foodcomp.dk. Eksempelvis kan afgiftsgrundlaget fastsættes ud fra indholdet af mættet fedt i solsikkeolie, som det er oplyst i fødevaredatabasen.

Animalsk fedt hidrørende fra dyr omfattes af afgiften som selvstændig fødevaregruppe, således at det ikke begunstiges med den lavere gennemsnitlige standardsats for kød. Dermed gives der ikke incitament til at erstatte substituerbare produkter som vegetabilsk fedt med et højt indhold af umættet fedt med animalsk fedt med et højt indhold af mættet fedt grundet en lavere beskatning og dermed mere begunstige afgift som »kød«.

Det foreslås også, at afgiften skal omfatte margarine og lignede forarbejdede fødevarer. Dette er standardiserede produkter, der i vidt omfang erstatter mejeriprodukter.

Spiseolier består næsten udelukkende af vegetabilsk eller animalsk fedt. Derfor foreslås endvidere, at afgiften også skal omfatte spiseolier.

En fødevares vej fra producent til forbruger kan gå gennem flere led. Og antallet af detailhandlere, der sælger direkte til forbrugerne, er betydeligt større end antallet af producenter eller importører af de afgiftspligtige fødevarer.

Det foreslås derfor af administrative hensyn, at afgiften som udgangspunkt lægges i producent-/importørleddet frem for i detailleddet.

Det har den konsekvens, at anvender en bager eksempelvis ost og margarine til fremstillingen af en ostekage, skal bageren ikke registreres, angive og afregne afgift af det mættede fedt i kagen, idet der allerede er betalt afgift af osten og margarinen ved udleveringen fra producenten. Det betyder også, at såfremt en del af osten eller margarinen går til spilde ved fremstilling af ostekagen, så er der ikke fradrag eller godtgørelse af afgift for spildet. Ændres mængden af mættet fedt i osten eller margarinen under fremstillingen af ostekagen, således at kagen får en højere eller lavere andel af mættet fedt end den, der blev tilsat kagen, så er der ikke fradrag eller godtgørelse, ligesom der heller ikke opkræves yderligere afgift af den færdige ostekage.

Et andet eksempel er friturestegning af pommes frites. Her anvender grillen afgiftsberigtiget olie til fremstillingen, men efter fremstillingen kasseres en restmængde af olie. Afgiften på den brugte, kasserede olie kan ikke fradrages eller godtgøres.

Virksomheder, der anvender de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1 til fremstilling af andre fødevarer, såsom leverpostej, chips, småkager etc. indkøber altså som udgangspunkt ingredienserne med afgift. Der er dog fastsat en særregel for virksomheder, der fremstiller fødevarer til eksport eller fremstiller andet end menneskeføde (non-food), og som dermed kan fradrage afgiften ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget, således at disse ikke likviditetsbelastes for denne del af produktionen (mulighed for en delvis oplagshaverregistrering).

3.1.2. Det afgiftspligtige område

Efter forslaget vil afgiften således komme til at omfatte mættet fedt i en stor del af vores basisfødevarer, bortset fra fødevarer med et lavt indhold af mættet fedt.

Det foreslås, at de afgiftsbelagte fødevarer i høj grad identificeres ved hjælp af den afgrænsning, der anvendes i EU's Kombinerede Nomenklatur, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif.

Den Kombinerede Nomenklatur er en internationalt anerkendt metode til at identificere handelsvarer. Erhvervslivet kender til nomenklaturen, idet erhvervslivet bl.a. bruger nomenklaturen i forbindelse med løbende indberetninger om handel med varer til statistiske formål.

På grund af det store spektrum af varetyper, nomenklaturen dækker, er den identificering, der sker i nomenklaturen, relativt grovmasket. Fordelene ved at anvende nomenklaturen, som en alment kendt identifikationsmetode, vurderes dog at opveje dette forhold.

Det foreslås på denne baggrund, at afgiften lægges på:

- Mejeriprodukter under positionerne 0401-0406.
- Animalsk fedt, der er udsmeltet eller på anden måde ekstraheret, under positionerne 1501 - 1504 og 1516.
- Spiseolier under positionerne 1507-1516.
- Margarine og andre fødevarer under position 1517
- Smørbare blandingsprodukter under position 2106.

- Samt en opsamlingsbestemmelse for andre fødevarer, der indeholder mere end 2,3 pct. mættet fedt, og som kan sidestilles med de afgiftspligtige fødevarer ovenfor.

For så vidt angår kød anvendes nomenklaturen ikke, idet den nævner enkelte udskæringer, men ikke alle, og dermed kan skabe tvivl om fastsættelsen af afgiftsgrundlaget i forhold til bilag 1.

»Kød« omfatter kød fra de dyr, der er nævnt i bilag 1 til denne lov. Med kød menes det rå kød, som fremkommer, når slagteriet slagter og parterer et helt dyr uanset om slagteriet skærer dyret i to halvdele eller flere dele. Sker der yderligere forarbejdning af kødet såsom kogning, saltning etc. skal det ske på baggrund af afgiftsberigtiget rå kød, idet kødet dermed ændrer karakter til eksempelvis en skinke, rullepølse etc., hvilket påvirker indholdet af mættet fedt.

Opsamlingsbestemmelsen omfatter fødevarer, som har et indhold af mættet fedt på mere end 2,3 vægtprocent, og som kan erstatte de nævnte fødevarer i § 1, nr. 1 - 6. En sådan bestemmelse kendes også fra chokolade- og sukerafgiftsloven og har til formål at sikre, at sammenlignelige varer, som kan substituere afgiftsbelagte fødevarer, også omfattes af afgiften, således at sammenlignelige varer behandles ens. Dermed sikres en lige konkurrence.

Opsamlingsbestemmelsen vil f.eks. omfatte »pizzatopping«, som ikke er et mejeriprodukt (ost), men som markedsføres som revet ost, anvendes som revet ost og dermed kan betragtes som en erstatningsvare for revet ost.

Afgiften omfatter kun fødevarer, hvilket vil sige fødevarer, der anvendes til menneskeføde. Med andre ord er fødevarer anvendt til andre formål, f.eks. til dyrefoder eller som drivmiddel til biler m.v. undtaget for afgiften, idet formålet med afgiften er at tilskynde til bedre kostvaner. Såfremt fødevaren har været anvendt til sit primære formål – nemlig fremstilling af fødevarer – og produktionsspildet (eksempelvis olien fra friturestegning) efterfølgende anvendes til et andet formål, kan der ikke opnås godtgørelse for afgiften.

Endvidere er tilsætningsstoffer ikke omfattet af afgiften. Et tilsætningsstof anvendes ikke som en selvstændig fødevarer og er i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 om fødevarer-tilsætningsstoffer defineret som »ethvert stof, der normalt ikke indtages som en fødevarer i sig selv og normalt ikke anvendes som en karakteristisk ingrediens i fødevarer, hvad enten det har næringsværdi eller ej, og som, hvis det bevidst tilsættes fødevarer med et teknologisk formål i forbindelse med fremstillingen, forarbejdningen, tilberedningen, behandlingen, emballeringen, transporten eller opbevaringen, resulterer i, eller med rimelighed forventes at resultere i, at det eller dets biprodukter direkte eller indirekte bliver en bestanddel af de pågældende fødevarer.«

Kosttilskud, som består af oliebundne vitaminer og mineraler o.lign., samt medicin, hvori evt. indgår afgiftspligtige fødevarer, er heller ikke omfattet af afgiften, idet sådanne produkter ikke kan anses for at udgøre selvstændige fødevarer.

3.1.3. Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget

Afgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af det mættede fedt i fødevareren.

For så vidt angår kød skal den afgiftspligtige som udgangspunkt benytte gennemsnitssatsen for mættet fedt i de forskellige kødtyper, som er fastsat i bilag 1. Den afgiftspligtige kan dog vælge at opgøre afgiftsgrundlaget på udskæringsniveau, når der er tale om udskåret kød, som leveres færdigpakket til detailhandlen. Såfremt den afgiftspligtige vælger at opgøre afgiftsgrundlaget på udskæringsniveau kan afgiftsgrundlaget fastlægges på to måder. Den afgiftspligtige kan enten vælge at anvende de offentligt tilgængelige fødevareoplysninger i fødevaredatabasen vedr. rå og uforarbejdet kød eller foretage en konkret måling af fedtindholdet i udskæringen.

Leverer slagteriet ikke opskåret kød, men halve, kvarte eller grovparterede dyr, skal den afgiftspligtige fratrække 27,5 pct. af afgiftsgrundlaget for så vidt angår svinekød og 25 pct. af afgiftsgrundlaget for

øvrige kødtyper. Kødet undergår derefter yderligere opskæring inden det sælges til forbrugerne fra den lokale slagtermester, supermarkedet, forarbejdningsvirksomheder eller andet.

For andre fødevarer end kød kan den afgiftspligtige lægge næringsdeklarationen til grund, såfremt fødevaren er mærket med en sådan. Mærkning med en næringsdeklaration er for nuværende frivillig. I EU-regi arbejdes der på at fastsætte en tvungen ensrettet deklaration, men en evt. vedtagelse og gennemførelse heraf forventes tidligst at ske om nogle år.

Flere og flere fødevarer mærkes dog frivilligt med en næringsdeklaration grundet samfundets fokus på vores fødevarer. F.eks. giver mærkningsordninger og forbrugernes interesse for sunde fødevarer producenter og importører et vist incitament til at deklarere næringssammensætningen på fødevarerne.

Den afgiftspligtige kan også fastlægge indholdet af mættet fedt på baggrund af offentligt tilgængelige fødevareoplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for en række varer f.eks. spiseolier, smør, margarine, fløde etc. Med offentligt tilgængelige fødevareoplysninger menes de standarder, der findes i fødevaredatabanken www.foodcomp.dk.

Den afgiftspligtige kan dog også vælge at fastsætte afgiftsgrundlaget for andre fødevarer end kød på baggrund af en teknisk analyse af fødevaren.

Kan afgiftsgrundlaget ikke fastsættes på baggrund af en af de ovennævnte metoder, betales der afgift på grundlag af fødevarens samlede fedtindhold eller i sidste ende af varens nettovægt.

Sidstnævnte metode til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget er en tilbagefaldsregel, som skal sikre, at virksomhederne ikke spekulerer i at anvende en evt. gunstig tilbagefaldsregel, men forsøger at fastlægge det reelle afgiftsgrundlag i fødevaren. Tilbagefaldsreglen gælder ikke for kød, idet udgangspunktet her er anvendelse af gennemsnitssatserne fastsat i bilag 1, og derfor kan afgiftsgrundlaget altid fastlægges ved hjælp af bilaget.

Derudover bemyndiges skatteministeren til at fastsætte gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, som den afgiftspligtige kan vælge at benytte. Udnytter skatteministeren denne bemyndigelse, vil importører af fødevarer nævnt i § 1 kunne anvende disse gennemsnitlige standarder. Det samme gælder for fødevarer omfattet af § 8, idet standarderne kan benyttes til at fastsætte afgiftsgrundlaget for de afgiftspligtige bestanddele medgået til fremstillingen af fødevaren.

I tabel 1 nedenfor er der vist eksempler for indholdet af mættet fedt i forskellige afgiftspligtige produkter bl.a. på baggrund af oplysninger i fødevaredatabanken. For kød er der både vist det faktiske indhold af mættet fedt i de forskellige udskæringer og det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i hele det slagtede dyr. Herudover er der vist forventede forbrugerprisstigninger som følge af afgiften. Ved beregningen af kød som afgiftsbelægges efter det gennemsnitlige indhold af mættet fedt, er det beregningsteknisk forudsat, at afgiften overvæltes fuldt ud. Det skal dog bemærkes, at selvom afgiften afregnes efter det gennemsnitlige indhold af mættet fedt vil slagteriet mv. kunne fordele afgiften frit, således at det fede kød belastes med højere afgift end det magre kød.

Tabel 1. Eksempler på forventede forbrugerprisstigninger på udvalgte fødevarer

	Mættet fedt per 100 g	Størrelse	Priseksempel	Afgift	Ny pris inkl. afgift og moms	Forbrugerpris- stigning i pct.
	Gram		Kr.	Kr.	Kr.	Pct.
Piskefløde	24,8	250 ml	8,50	1,0	9,7	14,6
Creme fraiche	12	500 g	15,95	1,0	17,2	7,5
Smør (dansk)	51,8	250 g	15,50	2,1	18,1	16,7
Smør (importeret)	51,8	250 g	7,95	2,1	10,5	32,6

Smørbart blandings- produkt mærkevare	39,5	250 g	13,95	1,6	15,9	14,2
Smørbart blandings- produkt	39,5	250 g	9,95	1,6	11,9	19,8
Margarine 60 pct.	18,0	400 g	6,00	1,2	7,4	24,0
Majsolie	11,3	1 liter	15,00	1,8	17,3	15,1
Olivenolie	13,0	1 liter	38,95	2,1	41,6	6,7
Solsikkeolie	10,2	1 liter	12,95	1,6	15,0	15,8
Rapsolie	6,4	1 liter	9,95	1,0	11,2	12,9
Ost 45 +	16,7	500 g	34,40	1,3	36,1	4,9
Ost 30 +	10,4	500 g	36,80	0,8	37,8	2,8
Flødehavarti 60+	24,7	400 g	19,95	1,6	21,9	9,9
Svinefedt	41,5	500 g	11,95	3,3	16,1	34,7
<i>Kød efter faktisk indhold af mættet fedt i den pågældende udskæring</i>						
Kylling, inderfilet	1,0	1000 g	59,97	0	59,97	0
Kylling, hel	3,4	1000 g	20,36	0,5	21,0	3,3
Svinekød, hakket, 15 pct. fedt	5,5	1000 g	37,90	0,9	39,0	2,9
Svinekød, hakket 3-7 pct. fedt	2,6	1000 g	60,00	0,4	60,5	0,9
Medisterpølse	4,4	1000 g	42,86	0,7	43,7	2,1
Svinekam	6,8	1000 g	49,90	1,1	51,3	2,7
Oksekød, hakket, 22 pct. fedt	10,1	1000 g	30,00	1,6	32,0	6,7
Oksekød, hakket 15 pct. fedt	6,9	1000 g	53,90	1,1	55,3	2,6
Oksekød, hakket 7 pct. fedt	3,2	1000 g	79,90	0,5	80,5	0,8
Entrecote	9,0	1000 g	199,88	1,4	201,7	0,9
Oksemørbrad	2,7	1000 g	259,90	0,4	260,4	0,2
<i>Kød efter gennemsnitsindholdet af mættet fedt i den pågældende dyreart</i>						
Kylling, inderfilet	2,5	1000 g	59,97	0,4	60,5	0,8
Kylling, hel	2,5	1000 g	20,36	0,4	20,9	2,5
Svinekød, hakket, 15 pct. fedt	6,5	1000 g	37,90	1,0	39,2	3,4
Svinekød, hakket 3-7 pct. fedt	6,5	1000 g	60,00	1,0	61,3	2,2
Medisterpølse	6,5	1000 g	42,86	1,0	44,2	3,0
Svinekam	6,5	1000 g	49,90	1,0	51,2	2,6
Oksekød, hakket, 22 pct. fedt	5,2	1000 g	30,00	0,8	31,0	3,5
Oksekød, hakket 15 pct. fedt	5,2	1000 g	53,90	0,8	54,9	1,9

Oksekød, hakket 7 pct. fedt	5,2	1000 g	79,90	0,8	80,9	1,3
Entrecote	5,2	1000 g	199,88	0,8	200,9	0,5
Oksemørbrad	5,2	1000 g	259,90	0,8	260,9	0,4

3.1.4. Registrering

Afgiftspligtige virksomheder skal registreres, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes eller, såfremt der er tale om import eller fjernsalg, inden transporten af fødevaren påbegyndes.

Det foreslås, at producenter, importører, mellemhandlere og fjernsælgere af de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, der kun har en lille omsætning af disse fødevarer, friholdes for afgiften.

Eksempelvis er det ikke fundet hensigtsmæssigt, hvis gårdsalg af hjemmeproduceret gedeost, eller salg af hjemmelavet fedt fra en smørrebrøds restaurant eller import af et meget lille nicheprodukt skulle omfattes af afgiften. Der foreslås derfor en registreringsgrænse, således at små virksomheder ikke omfattes af afgiften. Virksomheder, som har en årlig omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift på 50.000 kr. eller derunder, skal således ikke registreres og betale afgift. Registreringsgrænsen følger dermed samme beløbstørrelse, som der anvendes i momsloven, idet virksomheder med en årlig momspligtig omsætning på 50.000 kr. eller derunder ikke skal momsregistreres. Overstiger virksomhedens omsætning registreringsgrænsen, skal virksomheden registreres og betale afgift af omsætningen fra første krone.

Registreringspligtige virksomheder kan enten registreres som oplagshavere, varemodtagere eller for deres fjernsalg. For fjernsalg gælder dog, at virksomheden kun skal registreres for fjernsalget, såfremt den er registreret efter momslovens § 47, stk. 2, jf. samme lovs § 48, stk. 3, hvilket vil sige, at den har en samlet levering ved fjernsalg på over 280.000 kr. Virksomhedernes registreringsstatus afhænger altså af, hvilken type virksomhed der er tale om, og registreringen har betydning for, hvornår afgiften skal afregnes.

Lovforslaget følger som udgangspunkt de almindelige regler for registrering i punktafgiftslovene. Det betyder, at virksomheder, der registreres som oplagshavere, er virksomheder, som fremstiller de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1. Det bemærkes, at såfremt en fremstillingsvirksomhed, som er registreret som oplagshaver derudover selv importerer afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, skal virksomheden ikke også registreres som varemodtager. Importerer fremstillingsvirksomheden derimod dækningsafgiftspligtige fødevarer jf. § 8, skal virksomheden også registreres som varemodtager af dækningsafgiftspligtige fødevarer.

En oplagshaver kan således fremstille, forarbejde, oplægge, modtage fra andre oplagshavere, modtage eller indføre fødevarer fra udlandet samt levere fødevarer til andre oplagshavere eller til udlandet uden at betale afgiften. Afgiften betales således først, når fødevaren udleveres fra virksomheden til en virksomhed, som ikke er registreret efter denne lov, en registreret varemodtager, eller en ikke erhvervsdrivende eller anvendes til eget forbrug. Afgiften skal således betales, når eksempelvis et slagteri, der har egen detailbutik, leverer kød til detailbutikken med henblik på salg til forbrugere, eller ved salg af kød til medarbejdere ansat på slagteriet.

Endelig foreslås, at virksomheder, som driver mellemhandel med afgiftspligtige fødevarer, også kan registreres som oplagshavere, såfremt virksomheden udelukkende sælger fødevarer videre til andre registrerede virksomheder.

Nogle virksomheder indkøber afgiftspligtige fødevarer, som skal anvendes til fremstilling af fødevarer til andet end menneskeføde såkaldt non-food produktion såsom dyrefoder, eller til fremstilling af fødevarer til eksport.

For at mindske sådanne virksomheders likviditetsbelastning, da disse alligevel kan få godtgjort afgiften

ved eksporten ud af landet eller leveringen af non-food produkter, foreslås det, at de kan opnå en delvis registrering som oplagshavere for den del af deres produktion, der går til eksport eller fremstilling af non-food. Det bemærkes, at fremstiller virksomheden også fødevarer til det danske hjemmemarked omfatter oplagshaverregistreringen ikke denne del af produktionen. For denne del af produktionen skal virksomheden på lige fod med virksomheder uden eksport eller fremstilling af non-food anvende afgiftsberigtigede fødevarer, når de producerer fødevarer, da der ellers vil ske en konkurrenceforvridning til fordel for virksomheder med eksport/non-food produktion.

Det vil sige, at en virksomhed, som fremstiller pølser til såvel eksport som hjemmemarkedet, kan oplagshaverregistreres for den del af produktionen, der går ud af landet til eksport. Idet det kan være vanskeligt på tidspunktet for indkøb af de afgiftspligtige fødevarer at kende den faktiske anvendelse af den indkøbte fødevarer, fastlægges virksomhedens eksportandel på baggrund af det foregående års eksport. Havde virksomheden det foregående år eksempelvis en eksport på 70 pct. af sin samlede produktion, vil den kunne opnå en delvis oplagshaverregistrering og kunne indkøbe 70 pct. af de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1 uden afgift.

I og med at afgiften beregnes på grundlag af vægten af mættet fedt i den fremstillede og udleverede fødevarer, vil registrerede oplagshavere ikke skulle betale afgift af eventuelt svind. F.eks. vil en producent af margarine, der anvender spiseolie til fremstilling af margarinen, alene skulle betale afgift af mængden af mættet fedt medgået til den fremstillede margarine og ikke skulle betale afgift af eventuel spiseolie, der er gået til spilde under fremstillingen.

Virksomheder, der erhvervsmæssigt modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer i § 1, registreres som varemottagere. En registreret varemottager kan modtage afgiftspligtige varer uden at betale afgiften ved modtagelsen/indførslen. Afgiften opgøres først ved afgiftsperiodens udløb i henhold til de almindelige regler i opkrævningsloven.

Registreringspligtige virksomheder, der foretager fjernsalg til forbrugere her i landet, skal ligeledes registreres for fjernsalget, hvis deres fjernsalg overstiger 280.000 kr. og her betales afgiften efter afgiftsperiodens udløb for de fødevarer, der er solgt ved fjernsalg i perioden. Er virksomhedens fjernsalg under 280.000 kr., skal afgiften betales den ikke erhvervsdrivende.

Ikke erhvervsdrivende personer, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer, skal betale afgift i henhold til de almindelige regler i opkrævningsloven og toldloven afhængig af, om fødevarerne modtages fra et andet EU-land eller fra et land uden for EU eller fra områder udenfor EU's afgiftsområde. Afgiften betales i så fald ved modtagelsen/indførslen.

Privatpersoner, der selv medbringer afgiftspligtige fødevarer til eget forbrug fra et andet EU-land, skal ikke betale afgift. Indfører privatpersonen selv afgiftspligtige varer fra et land uden for EU eller fra områder udenfor EU's afgiftsområde, betales afgift i henhold til de almindelige regler i toldloven om rejsegods.

Virksomheder, der ikke har ovenstående registreringspligtige aktiviteter, og som kun køber afgiftspligtige fødevarer af en oplagshaver eller af en importør for at sælge dem til endeligt forbrug (supermarkeder, slagterbutikker, m.fl.) eller for at anvende dem i fremstillingen af fødevarer (delikatesseforretninger, bagere m.fl.) skal ikke registreres og afregne afgift, idet der allerede vil være afregnet afgift af den fødevarer, som de køber af eksempelvis slagteriet, mejeriet m.v. Det bemærkes, at en beskeden biproduktion af en fødevarer, som er afgiftspligtig efter § 1 ikke medfører, at virksomheden skal registreres for afgiften. F.eks. vil et supermarkeds salg af eget krydderfedt ikke være omfattet af § 1, nr. 3, ligesom en delikatesseforretnings hjemmerørte smørbare blandingsprodukt, såsom kryddersmør, heller ikke vil være omfattet af § 1, nr. 6.

3.2. Dækningsafgift

3.2.1. Generelt

For at ligestille fødevarer, der er fremstillet her i landet ved brug af afgiftspligtige fødevarer, jf. lovens § 1 (kød, mejeriprodukter, animalsk fedt, spiseolier, margarine, smørbare blandingsprodukter eller fødevarer, der kan erstatte de ovennævnte, og som har et indhold af mættet fedt på over 2,3 pct.), med tilsvarende fødevarer fremstillet i udlandet, hvor der ikke er en afgift på mættet fedt, foreslås en såkaldt dækningsafgift. Dækningsafgift er et kendt begreb, som bl.a. findes i chokolade- og sukerafgiftsloven.

Dækningsafgiften er den samme som afgiften på mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er nævnt i § 1. Det vil sige, at der skal betales afgift af en importeret fødevare, hvori der er medgået afgiftspligtige fødevarer/bestanddele til fremstillingen med 16 kr. pr. kg mættet fedt.

3.2.2. Det afgiftspligtige område

Dækningsafgiften lægges på fødevarer, der er fremstillet i udlandet, og som importeres her til landet fra andre EU-lande eller lande uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Dækningsafgiften er derfor en afgift på forarbejdede fødevarer. Import af fødevarerne nævnt i § 1 er omfattet af den almindelige afgift på mættet fedt.

For at ligestille dækningsafgiftspligtige fødevarer med fødevarer, der er afgiftspligtige efter § 1, skal der betales dækningsafgift af den mængde mættet fedt, som er *medgået* til produktionen af den importerede dækningsafgiftspligtige fødevare. Dvs. at der lægges afgift på det mættede fedt i de bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevaren, og som hidrører fra de afgiftspligtige varer i § 1 (kød, mejeriprodukter, animalsk fedt, spiseolier, margarine eller smørbare blandingsprodukter), mens der ikke er afgift på mættet fedt, der stammer fra andre bestanddele i fødevaren, såsom korn etc.

Eksempelvis vil der være dækningsafgift på det kød og den olie og ost (eller pizzatopping), der er medgået til fremstilling af den pågældende fødevare såsom lasagne, pizza m.v. Dækningsafgiften betales af den mængde rå kød, olie og ost, der er anvendt til fremstilling af fødevaren. Det vil sige, at producenten af lasagnen, pizzaen m.v. indkøber de nævnte bestanddele med afgift, og ikke har fradrag for spild uanset om spildet er fremkommet som produktionsspild eller processpild eller andet.

3.2.3. Fastlæggelse af afgiftsgrundlaget

Den afgiftspligtige skal kunne oplyse indholdet af mættet fedt i de fødevarer nævnt i § 1, der er medgået til fremstilling af den dækningsafgiftspligtige fødevare, som er importeret eller solgt ved fjernsalg her til landet.

Fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget for dækningsafgiften er forskellig fra fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget for afgiften på de i § 1 nævnte fødevarer, da det ikke er muligt at anvende en evt. frivillig næringsdeklaration på fødevaren, idet den kun oplyser mængden af mættet fedt i fødevaren, og ikke mængden af mættet fedt medgået til fremstillingen, som er den mængde en dansk producent af en tilsvarende fødevare vil have betalt afgift af. Derudover oplyser næringsdeklarationen indholdet af mættet fedt i fødevaren, og det mættede fedt kan stamme fra andre fødevarer såsom korn, som ikke er afgiftsbelagt.

Endvidere kan den afgiftspligtige heller ikke foretage en konkret analyse af fødevaren, da den også kun vil vise indholdet af mættet fedt i fødevaren og ikke indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er medgået til fremstillingen.

Idet der er tale om fødevarer, som ikke i sig selv er afgiftspligtige efter lovens § 1, men hvor fødevaren er fremstillet af afgiftspligtige bestanddele omfattet af § 1, er det nærliggende at anvende fabrikanterklæringer, som i dag kendes fra chokolade- og sukerafgiftsloven. Fabrikanterklæringen anvendes til at fastlægge afgiftsgrundlaget, således at virksomheden, der importerer eller sælger fødevaren ved fjernsalg, kan angive og afregne dækningsafgiften. Fabrikanterklæringer ligger ikke langt fra de oplysninger, som

producenten i forvejen skal oplyse om ingredienserne i fødevaren, som skal angives i faldende mængde, således at den ingrediens, som der er mest af i fødevaren angives først, og den som der er mindst af angives sidst.

Fabrikanterklæringen udfærdiges af fabrikanten/producenten. Fabrikanten kan ved udarbejdelsen af erklæringen anvende de offentligt tilgængelige fødeoplysninger i fødevaredatabasen, som fastsætter gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, men for kød opgøres afgiftsgrundlaget ved anvendelse af gennemsnitssatserne i bilag 1. Såfremt skatteministeren vælger at udnytte sin bemyndigelse i § 6, stk. 6, kan afgiftsgrundlaget også fastsættes ved hjælp heraf.

Det vil sige, at er der medgået 500 g kød og 100 g ost til fremstilling af fødevaren, er det indholdet af mættet fedt i de nævnte mængder, som der skal betales dækningsafgift af. For kød anvendes bilag 1, mens mængden af mættet fedt i osten kan fastsættes på baggrund af offentligt tilgængelige fødevareoplysninger eller oplysninger fra osteproducenten om indholdet af mættet fedt i osten.

For visse fødevarer kan indholdet af mættet fedt variere. Eksempelvis afhænger en solsikkeolies indhold af mættet fedt af, om solsikkerne er dyrket i Spanien eller Tyskland, og ostens indhold af mættet fedt afhænger af årstiden, fordi mælkens fedtindhold svinger. Sådanne mindre udsving medfører ikke, at den afgiftspligtige hele tiden skal fremskaffe nye fabrikanterklæringer. Den afgiftspligtige skal godt nok kunne dokumentere indholdet af mættet fedt, men her vil det være tilstrækkeligt at kunne dokumentere et retvisende gennemsnitligt indhold af mættet fedt for den pågældende fødevare.

Det samme gælder en importør af sammensatte fødevarer eks.vis poser med blandede chokolader, karameller m.v., hvor chokoladen indeholder mættet fedt, fordi der er tilsat fedtstof til chokoladen, og karamellerne er lavet af smør. Indholdet i sådanne poser kan variere, og også her vil det være tilstrækkeligt, at importøren kan dokumentere et retvisende gennemsnitligt indhold af mættet fedt i poserne.

Kan den afgiftspligtige ikke fremlægge en fabrikanterklæring, skal der betales afgift af fødevarens samlede fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt. Kan den afgiftspligtige heller ikke oplyse dette, skal der betales afgift af fødevarens fulde nettovægt.

Sidstnævnte metode til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget er en tilbagefaldsregel, som skal sikre, at virksomhederne ikke spekulerer i at anvende en evt. gunstig tilbagefaldsregel, men forsøger at fastlægge det reelle afgiftsgrundlag i fødevaren. Tilbagefaldsreglen gælder for de fødevarer, som er omfattet af loven undtagen kød, idet afgiftsgrundlaget for kød skal fastsættes ud fra gennemsnitssatserne i bilag 1, og derfor vil det altid være muligt at fastlægge et afgiftsgrundlag for kød.

3.2.4. Registrering

Dækningsafgiftspligtige personer skal i lighed med den almindelige fedtafgift registreres ved SKAT. Registreringsgrænsen på 50.000 kr. er også gældende for salg af dækningsafgiftspligtige fødevarer.

Også her følges de almindelige registreringsprincipper i punktafgiftslovene. Til forskel fra afgiften på mættet fedt i fødevarerne nævnt i § 1, findes der ikke her en registrering for virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer omfattet af § 1, og der er derfor ikke mulighed for registrering som oplagshaver.

Som udgangspunkt registreres virksomhederne derfor som varemødtagere eller for deres fjernsalg, idet fødevarerne modtages eller indføres fra udlandet eller sælges ved fjernsalg her til landet. Ved fjernsalg skal virksomheden dog først registreres, når dens fjernsalg overstiger 280.000 kr. jf. reglen i momsloven, som beskrevet i afsnit 3.1.4. Det vil sige, at ved fjernsalg under 280.000 kr. er det varemødtageren, som har pligt til at betale dækningsafgiften, og ved fjernsalg over 280.000 kr. er det den fjernsælgende virksomhed, som skal betale dækningsafgiften.

Efter samme princip som under afgiften på mættet fedt i fødevarer nævnt i § 1, kan virksomheder, der importerer fødevarer bestemt til fremstilling af fødevarer til eksport eller til andet end menneskeføde,

registreres som oplagshavere for den del af deres produktion som er til eksport/non-food. Der kan f.eks. være tale om import af halvfabrikata, som dermed ikke er import af en afgiftspligtig fødevarer nævnt i § 1, og ej heller er en fødevarer, der skal sælges på hjemmemarkedet eller skal sælges som menneskeføde. Da disse virksomheder producerer fødevarer til eksport eller non-food, er der derfor samme hensyn til deres likviditetsbelastning, som beskrevet i afsnit 3.1.4.

Er fødevarerne modtaget eller indført her til landet, registreres virksomheden som varemottager, således at fødevarerne i første omgang kan modtages afgiftsfrit, men der skal betales afgift efter udløbet af hver afgiftsperiode for fødevarer modtaget eller indført ind i perioden.

Virksomheder, der sælger ved fjernsalg, skal ligeledes betale afgift efter afgiftsperiodens udløb for fødevarer solgt ved fjernsalg i perioden, medmindre deres fjernsalg ligger under 280.000 kr. jf. momslovens § 47, stk. 2, jf. samme lovs § 48, stk. 3, idet afgiften så betales af den ikke erhvervsdrivende.

Ikke erhvervsdrivende personer, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer, skal betale afgift i henhold til de almindelige regler i opkrævningsloven eller toldloven afhængig af, om fødevarerne modtages fra et andet EU-land eller fra et land uden for EU eller fra et område beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Afgiften betales i så fald senest ved modtagelsen/indførslen.

Privatpersoner, der selv medbringer afgiftspligtige varer fra et andet EU-land, skal ikke betale afgift. Indfører privatpersonen selv afgiftspligtige varer fra et land uden for EU eller fra områder udenfor EU's afgiftsområde, betales afgift i henhold til de almindelige regler i toldloven om rejsegods.

3.3. Fælles bestemmelser

3.3.1. Angivelse og afregning

Fællesbestemmelserne gælder både for afgiften på mættet fedt i henhold til § 1 og dækningsafgiften i henhold til § 8, og følger principperne i de øvrige punktafgiftslove.

For registrerede virksomheder gælder reglerne i opkrævningsloven.

Det indebærer bl.a., at afgiftsperioden/afregningsperioden er måneden, og at angivelsen skal indgives til SKAT senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden.

Opkrævningsloven gælder også ved manglende angivelse eller regnskab, hvilket bl.a. betyder, at SKAT kan foretage en foreløbig fastsættelse af virksomhedens afgiftstilsvaret, og at virksomheden skal betale et gebyr herfor. Ved for sen betaling af afgiften skal endvidere betales renter.

Ikke erhvervsdrivende varemottagere, der modtager varer fra et andet EU-land, skal også betale afgift/dækningsafgift i henhold til reglerne i opkrævningsloven, hvilket vil sige, at de skal angive og betale senest ved modtagelsen af varerne. Udgår beløbet under 50 kr., kan betaling af afgift/dækningsafgift undlades.

Ikke erhvervsdrivende varemottagere, der modtager varer fra et land uden for EU eller uden for EU's afgiftsområde, skal angive og betale afgift/dækningsafgift i henhold til toldreglerne, hvilket vil sige ved indførslen.

3.3.2. Fradrag og godtgørelse

I lighed med andre punktafgiftslove foreslås, at en registreret oplagshaver kan fradrage afgift/dækningsafgift af afgiftspligtige fødevarer, der leveres til andre registrerede oplagshavere, eksporteres, leveres til non-food, til diplomater m.fl., som er gået tabt eller som returneres til virksomheden.

Andre virksomheder kan på visse betingelser søge godtgørelse af afgift/dækningsafgift for fødevarer, som er eksporteret eller anvendt til fremstilling af non-food.

3.3.3. Faktura- og regnskabsbestemmelser

Faktura- og regnskabsbestemmelser svarer til sådanne bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Virksomheder registreret efter denne lov skal derfor udstede faktura og føre regnskab i henhold til de almindelige regler i punktafgiftslovene.

3.3.4. Kontrol

Kontrolbestemmelserne er ligeledes i overensstemmelse med kontrolbestemmelser i andre punktafgiftslove og giver SKAT adgang til at foretage eftersyn i virksomheder omfattet af loven og at kontrollere virksomhedernes regnskabsmateriale, varebeholdninger m.v. Virksomhederne skal bistå SKAT ved kontrollen og SKAT's adgang omfatter også elektronisk materiale.

3.3.5. Straf

Strafbestemmelserne er også i overensstemmelse med strafbemmelser i andre punktafgiftslove. Der er for nuværende ikke foreslået særligt skærpede regler om sammenlægning af bødestraf ved flere overtrædelser, som der findes bl.a. i mineralvandsafgiftsloven. Når afgiften/dækningsafgiften har været gældende et stykke tid, vil det være hensigtsmæssigt at vurdere omfanget af snyd og dermed hvorvidt der er et evt. behov for skærpede regnskabs- eller strafbemmelser.

3.3.6. Andre bestemmelser

Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender fødevarer, hvoraf der ikke er betalt afgift efter denne lov, skal betale afgift af fødevarerne. Der tænkes her på uregistreret virksomhed eller ikke erhvervsmæssig import af fødevarer, hvor der ikke er betalt afgift.

Derudover finder opkrævningslovens generelle regler om bl.a. sikkerhedsstillelse anvendelse på situationer i denne lov.

3.4. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Loven har virkning for fødevarer, der udleveres fra en virksomhed registreret som oplagshaver den 1. juli 2011 eller senere. For øvrige virksomheder registreret som varemodtagere eller for fjernsalg har loven virkning for fødevarer, der er modtaget, indført eller solgt ved fjernsalg efter den 1. juli 2011 eller senere.

For ikke erhvervsdrivende afgiftspligtige, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer, finder loven anvendelse på fødevarer, der modtages her i landet eller indføres her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

Registreringspligtige virksomheder skal endvidere registreres senest den 1. juli 2011. Såfremt en virksomhed ønsker sin registrering på plads til den 1. juli 2011, skal virksomheden henvende sig til SKAT minimum 2 uger inden den 1. juli 2011.

For så vidt angår ændringen af balancepunktet for produkter omfattet af vinafgiftens klasse 2, og dermed forhøjelsen af vinafgiften og nedsættelse af tillægsafgiften for vinbaserede alkoholsodavand, finder afgiftsændringerne anvendelse på varer, som efter ikrafttrædelsen udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller importeres.

3.5. Forhøjelse af vinafgiften

3.5.1. Gældende ret

Vinafgiften blev oprindelig indført i 1922 og findes i dag i lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006 (øl- og vinafgiftsloven) med senere ændringer. I dag betales vinafgift efter indholdet af alkohol, således at afgiften omfatter vin og frugtvín med et alkoholindhold over 1,2 pct. vol., men ikke over 22 pct. vol., idet varer med et alkoholindhold over 22 pct. vol. beskattes som spiritus.

Afgiften er i § 3 inddelt i 3 klasser og systemet har været gældende i mange år.

Afgiften udgør jf. § 3, stk. 2:

3,90 kr. pr. liter, når alkoholindholdet er >1,2 pct. – 6 pct.

6,14 kr. pr. liter, når alkoholindholdet er > 6 pct. – 15 pct.

9,20 kr. pr. liter, når alkoholindholdet er >15 pct. – 22 pct.

Vinafgiften er en EU-harmoniseret afgift, og er derfor omfattet af nogle fiskale direktiver, der fastsætter rammer for afgiftsstrukturen og afgiftssatsen. EU-traktatens almindelige principper gælder imidlertid også.

EU-traktaten har i sin helhed bl.a. til formål at sikre varernes frie bevægelighed mellem medlemsstaterne på normale konkurrencevilkår gennem fjernelse af enhver form for beskyttelse som følge af interne afgifter, der virker diskriminerende over for varer med oprindelse i andre medlemsstater, og sikre, at interne afgifter virker fuldstændigt neutralt i forhold til konkurrencen mellem indenlandske produkter og indførte produkter.

Af denne grund skal afgifterne på eksempelvis øl og vin belaste de to varegrupper lige meget.

Ølafgiften er fastsat på baggrund af en glidende skala, så de to afgiftsstrukturer kan ikke umiddelbart sammenlignes. Men der er fastsat et balancepunkt, hvor afgiften på øl og vin er den samme, og det er ved 12 pct.

Der er imidlertid stærke indikationer på, at balancepunktet på 12 pct. er for lavt, når man ser på de vine, der sælges i dag. En stor del af de vine, der sælges i dag stammer fra oversøiske lande, såsom Australien, Sydafrika, Chile m.fl. Vinene betegnes også som »marmelade-vine« eller »bamse-vine« og har et højere alkoholindhold – typisk på 13 – 14,5 pct.

3.5.2. Forslagets indhold

På baggrund af det øgede alkoholindhold i vine generelt foreslås en ændring af balancepunktet for vinafgiftens klasse 2 fra 12 til 13,5 pct. Det betyder, at afgiften på 6,14 kr. forhøjes med 73 øre til 6,87 kr.

En forhøjelse af vinafgiften medfører også en ændring af tillægsafgiften for vinbaserede alkoholsodavand. Tillægsafgiften er balanceret således, at afgiftsbelastningen på et givent balancepunkt er det samme, uanset om alkoholsodavanden er baseret på spiritus, malt eller vin.

En afgiftsforhøjelse på 73 øre på vinafgiften medfører dermed en nedsættelse af tillægsafgiften for vinbaserede alkoholsodavand med 73 øre.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forbruget af mættet fedt i Danmark kan belyses fra flere kilder. Ifølge Danskernes kostvaner 2003-2008 er indtaget af mættet fedt således ca. 35 g om dagen pr. dansker, svarende til et samlet årligt forbrug på omkring 70 mio. kg for hele befolkningen. Forbruget af mættet fedt er dog i praksis noget større, da kostvaneundersøgelserne i princippet tager udgangspunkt i det der er på tallerkenen og dermed ikke inkluderer det mættede fedt som går til under tilberedelsen, f.eks. stegfedt og fritureolie, eller kasseres fordi det er blevet for gammelt.

Som supplement til kostvaneundersøgelsen er der derfor taget udgangspunkt i oplysninger fra de involverede brancher og Danmarks Statistik vedr. fødevareforbrug, import og eksport mv., der, sammenholdt med oplysninger fra bl.a. Fødevaredatabanken angående indholdet af mættet fedt i forskellige fødevarer, kan give et skøn over forbruget af mættet fedt i Danmark, der hidrører fra de fødevarer, som omfattes af afgiften.

På baggrund af disse oplysninger kan det med betydelig usikkerhed skønnes, at afgiftsgrundlaget som afgiften skal beregnes af vil udgøre ca. 82 mio. kg, jf. tabel 2. Grundet den betydelige usikkerhed omkring afgiftsgrundlaget vil Skatteministeriet følge udviklingen i provenuet, og såfremt der bliver behov

derfor, vil der blive stillet forslag om revision af loven, således at det forventede provenu som minimum opretholdes.

Som det fremgår af tabel 2 bidrager fedtstoffer anvendt i husholdningerne og ost, fløde, creme fraiche mv. med hver godt 20 mio. kg, mens andre fødevarer med indhold af smør, margarine etc. skønnes at bidrage med knapt 18,4 mio. kg mættet fedt. Forbruget af kød skønnes, at bidrage med et grundlag på 19,6 mio. kg.

Tabel 2. Skønnet afgiftsgrundlag

	Skønnet forbrug	Skønnet indhold af mættet fedt
	Mio. kg	Mio. kg
Fedtstoffer anvendt i husholdninger (smør, blandingsprodukter, margarine, spiseolie mv.)	69,7	23,5
Ost, fløde, creme fraiche mv.	137,7	20,3
Kød m.v. (okse- svine- og fjerkrækød og andet kød)	442,0	19,6
Andre varer (småkager, wienerbrød, chips mv.)	136,8	18,4
I alt	786,2	81,9

Kilder: Danskernes Kostvaner 2003-2008, Danskernes Kostvaner 2000-2002, Danskernes Kostvaner 1995-2006, Danmarks Statistik: 1) Landbrugs statistik, 2) Forbrugsundersøgelsen, 3) Industri- og 4) Udenrigshandelsstatistik, Margarineforeningen (MIFU), Mejeriforeningen, Fødevaredatabanken og egne beregninger og skøn.

På baggrund af provenuet fra vinafgiften i 2009 kan det skønnes at forbruget af vin mellem 6 pct. og 15 pct. udgjorde 150 mio. liter.

På den baggrund og ved anvendelse af samme beregningsforudsætninger som blev anvendt i forbindelse med »Forårspakke 2.0« kan det skønnes, at forslaget samlet set vil medføre et varigt provenu ekskl. moms på 1.200 mio. kr. og et varigt finansieringsbidrag på 1.500 mio. kr. inkl. moms i overensstemmelse med »Forårspakke 2.0«, og »Serviceeftersyn af Forårspakke 2.0«, jf. tabel 3. Da forslaget er en del af »Forårspakke 2.0« er provenuvirkningerne bortset fra første linje i tabel 3 opgjort inkl. moms og tilbageløbskorrigeret, da de herved opgøres i forbrugerpriser og dermed direkte kan sammenlignes med provenuvirkningerne af ændringerne i indkomstskatterne.

Tabel 3. Provenuvirkning af afgift på mættet fedt i visse fødevarer og forhøjelse af vinafgiften

Mio. kr. og 2011-ni-Varig veau virkning	2011	2012	2013	2014	2015	...	2019	Finansårs- virkning 2011	
Provenu på konto ekskl. moms									
Afgift af mættet fedt	1.125	650	1.300	1.250	1.200	1.150	...	1.150	550
Forhøjelse af vinaf- gift	75	50	100	100	100	100	...	100	50
<i>I alt</i>	<i>1.200</i>	<i>700</i>	<i>1.400</i>	<i>1.350</i>	<i>1.300</i>	<i>1.250</i>	<i>...</i>	<i>1.250</i>	<i>600</i>
Provenu inkl. moms									

Afgift af mættet fedt	1.400	825	1.550	1.550	1.450	1.400	...	1.400	675
Forhøjelse af vinafgift	100	75	150	150	150	150	...	150	75
<i>I alt</i>	<i>1.500</i>	<i>900</i>	<i>1.700</i>	<i>1.700</i>	<i>1.600</i>	<i>1.550</i>	...	<i>1.550</i>	<i>750</i>
Provenu efter tilbageløbskorrektion									
Afgift af mættet fedt	1.400	825	1.550	1.550	1.450	1.400	...	1.400	675
Forhøjelse af vinafgift	100	75	150	150	150	150	...	150	75
<i>I alt</i>	<i>1.500</i>	<i>900</i>	<i>1.700</i>	<i>1.700</i>	<i>1.600</i>	<i>1.550</i>	...	<i>1.550</i>	<i>750</i>
Provenu efter tilbageløbskorrektion og adfærd									
Afgift af mættet fedt	1.350	800	1.500	1.500	1.400	1.350	...	1.350	650
Forhøjelse af vinafgift	75	50	100	100	100	100	...	100	50
<i>I alt</i>	<i>1.425</i>	<i>850</i>	<i>1.600</i>	<i>1.600</i>	<i>1.500</i>	<i>1.450</i>	...	<i>1.450</i>	<i>700</i>

Var der imidlertid tale om et enkeltstående afgiftsforslag er det imidlertid mere retvisende i forhold til statens provenu at se på provenuet opgjort i faktorpriser og ekskl. moms og uden tilbageløbskorrektion. Det skyldes, at det øgede provenu som afgiften medfører, indebærer at andet moms- og afgiftsbelagt forbrug fortrænges og herved tabes der omtrent det samme provenu, som der umiddelbart vindes som følge af provenuvirkningen fra momsen. Opgjort i faktorpriser kan det samlede umiddelbare varige provenu således skønnes til ca. 1.200 mio. kr. og til ca. 1.150 mio. efter adfærd.

Afgiften på mættet fedt skønnes at reducere forbruget af mættet fedt fra de afgiftsbelagte fødevarer med omkring 4 pct. og vil dermed have en gavnlig effekt på folkesundheden.

Afgiften på mættet fedt vil endvidere skabe incitament til øget grænsehandel, som dog næppe selvstændigt vil være af væsentlig betydning. Det skyldes at de afgiftspligtige varer for de flestes vedkommende har en begrænset holdbarhed. Det må dog forventes, at visse af de afgiftsbelagte produkter vil indgå i grænsehandelsbutikkernes sortiment, og derved blive købt af danske grænsehandlende i forbindelse med den øvrige grænsehandel.

Afgiftsstigningen på vin mellem 6 og 15 pct. alkohol skønnes at medføre, at forbruget reduceres med 1 pct., mens grænsehandlen skønnes at stige med 5 pct.

For så vidt angår de økonomiske konsekvenser for borgerne bemærkes, at afgiften forventes at blive fuldt overvæltet i priserne. Det vil indebære, at priserne på fødevarer med afgiftspligtigt indhold af mættet fedt vil stige. Prisstigningerne vil afhænge af indholdet af mættet fedt.

Tilsvarende for vin forventes afgiften at blive fuldt overvæltet i priserne, svarende til at en flaske vin stiger med 68 øre inkl. moms.

For finansåret 2011 skønnes forslaget at indebære et provenu på omkring 550 mio. kr. i alt ekskl. moms og inkl. adfærd. Fordelt med ca. 500 mio. kr. vedr. afgiften af mættet fedt og knap 50 mio. kr. vedr. vinafgiften. Provenuet fra afgifterne tilfalder alene staten.

Da afgiften på vinbaseret alkoholsodavand er balanceret i forhold til afgiften på spiritus- og maltbaseret

alkoholsodavand, skal den vinbaserede tillægsafgift for alkoholsodavand med et alkoholindhold på over 10 pct. sættes ned, således at den samlede afgift på en alkoholsodavand på over 10 pct. er den samme, uafhængig af hvilken type alkohol der ligger til grund for det færdige produkt. Da langt størstedelen af de vinbaserede alkoholsodavand har et alkoholindhold på under 10 pct., skønnes ændringen ikke at have nævneværdige konsekvenser for provenuet fra tillægsafgiften på alkoholsodavand.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter til porto, it-udvikling og -tilretning på 0,5 mio. kr.

Endvidere skønnes engangsudgifter vedr. implementering i 2011 til 4 årsværk svarende til 2,4 mio. kr.

Derudover skønnes lovforslaget med nogen usikkerhed at medføre driftsudgifter til 10 årsværk vedr. vejledning, afregning og indsats fra og med 2011, svarende til 6,0 mio. kr. pr. år.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget er opbygget efter samme skabelon som de øvrige danske punktafgiftslove, f.eks. chokoladeafgiftsloven eller kvælstofafgiftsloven. Herved er loven udformet, så det alene er forbrug af afgiftspligtige produkter her i landet, der betales afgift af, hvad enten de er produceret her eller importeret. Eksport af afgiftspligtige varer og varer med indhold af afgiftspligtige varer er fritaget for afgift. Herved er afgiften som udgangspunkt konkurrenceneutral i forhold til dansk og udenlandsk producerede varer, hvad enten de konkurrerer i Danmark eller i udlandet.

Det er således alene forbrug i Danmark, der belastes af afgiften, og da den forventes at blive fuldt overvæltet i priserne, skønnes erhvervene ikke at blive belastet af afgiften. Imidlertid forventes afgiften at medføre et fald i forbruget på ca. 4 pct., og der må som følge heraf forventes en tilsvarende reduktion i erhvervenes omsætning.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen Center for Kvalitet i Reguleringen (CKR) har udtalt følgende om de administrative konsekvenser:

»CKR har opgjort de administrative konsekvenser for de ca. 160 omfattede producenter og ca. 1450 omfattede importører ved lovforslaget ved et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

De forventede administrative omstillingsomkostninger er blevet opgjort til ca. 161 mio. kr. Det drejer sig om kravene om registrering som producent/importør, forberedelse af den månedlige indbetaling af afgifter (etablering af teknisk løsning samt evt. indhentning af oplysninger om andel af mættet fedt i fødevarer) og optælling af eksisterende lager.

De forventede løbende administrative omkostninger er blevet opgjort til ca. 35 mio. kr. årligt på samfundsniveau, og knytter sig især til kravet om månedlige opgørelser af afgifts- og dækningsafgiftsgrundlag. For den enkelte virksomhed vil der således være tale om meget store omstillings- og løbende omkostninger.

Skatteministeriet har i forbindelse med opgørelsen af de administrative konsekvenser af forslaget fulgt en anbefaling fra de adspurgte virksomheder, idet den ovenfor nævnte bagatelgrænse for årlig omsætning er udvidet fra kun at gælde producenter til også at omfatte importører, hvilket CKR ser positivt på. Det er dog ikke muligt at opgøre, hvor mange importører og producenter dette fritager fra lovens krav.«

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Skatteministeriet har været i dialog med EU-Kommissionen med henblik på en afklaring af, om afgiften af mættet fedt i visse fødevarer indeholder statsstøtteelementer. Det oprindelige forslag omfattede ikke kød, men EU-Kommissionen fandt, at udelukkelsen af kød, som er en primær kilde til mættet fedt, måtte anses for at være statsstøtte til det pågældende erhverv. I denne udgave af lovforslaget er kød derfor omfattet af lovforslaget, således at forslaget ikke indeholder statsstøtteelementer.

Endvidere notificeres EU-Kommissionen om lovforslaget efter informationsproceduredirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

Det forventes, at Europa-Parlamentet og Rådet udsteder en forordning om fødevarerinformation til forbrugerne i 2010 med virkning fra henholdsvis 2013 og 2015. I denne forordning vil indgå skærpede krav til næringsdeklaration af fødevarer, herunder krav om oplysning om andelen af mættet fedt i fødevaren.

Når forordningen er indført, vil det være hensigtsmæssigt at vurdere, om der kan drages nytte af de nye regler i relation til fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget i forhold til fødevarerne nævnt i § 1, nr. 2 - 7.

Vinafgiften er en EU-harmoniseret afgift som reguleres af alkoholbeskatningsdirektiverne, jf. Rådets direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (bl.a. retningslinjer for afgiftspålæggelsen) og Rådets direktiv 92/84/EØF om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (bl.a. minimumssatserne), der definerer bl.a. afgrænsningen af alkoholholdige drikkevarer samt angiver retningslinjer for beskatningen heraf.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

En tidligere version af lovforslaget har været i høring i eftersommeren 2009, men idet forslaget er udvidet til at omfatte kød og derudover er ændret en hel del, har det været sendt i høring på ny hos følgende:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Bryggeriforeningen, CEPOS, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Erhverv, Datatilsynet, DI, Dansk Isindustri, Danske Regioner, Dansk Supermarked Gruppen, Dansk Told- og skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Slagtermestre, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen CKR, Finansforbundet, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Dagligvare Grossister, Foreningen af Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Horesta, Håndværksrådet, Konkurrencestyrelsen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrug & fødevarer, Landsskatteretten, Margarineforeningen, Retssikkerhedschefen SKAT og Skatterevisorforeningen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at give et varigt finansieringsbidrag på ca. 1.500 mio. kr. inkl. moms.	Ingen

Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Engangsudgifter på ca. 500.000 kr. Engangsudgifter vedr. implementering i 2011 på ca. 2,4 mio. kr. og løbende driftsomkostninger på ca. 6 mio. kr. årligt.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Afgiften forventes overvæltet på forbrugerne og forventes derfor ikke umiddelbart, at påvirke erhvervene. Imidlertid forventes et fald i forbruget på ca. 4 pct., der vil kunne medføre en tilsvarende reduktion i de berørte erhvervs omsætning.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Omstillingsomkostninger på ca. 161 mio. kr. og løbende administrative omkostninger på ca. 35 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	EU-Kommissionen notificeres om lovforslaget efter informationsproceduredirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§§ 1- 7 omhandler den almindelige fedtafgift.

I bestemmelsen foreslås, at det afgiftspligtige område fastsættes gennem opremsning af nærmere definerede fødevarer.

Afgiften omfatter kun fødevarer, hvilket vil sige varer, der er egnede som menneskeføde. Med andre ord er fødevarer anvendt til andet end menneskeføde (også kaldet non-food), f.eks. til dyrefoder, som drivmiddel til biler m.v. undtaget for afgiften, idet formålet med afgiften er at tilskynde danskerne til bedre kostvaner.

Endvidere er tilsætningsstoffer ikke omfattet af afgiften, da de ikke kan anses for at udgøre selvstændige fødevarer.

Kosttilskud, som består af oliebundne vitaminer og mineraler o.lign., såsom vitaminpiller, omega-3 kapsler etc. samt medicin, hvori evt. indgår afgiftspligtige fødevarer, er heller ikke omfattet af afgiften, idet sådanne produkter ikke kan anses for at udgøre selvstændige fødevarer.

Fødevarer er kun omfattet af afgiften, hvis indholdet af mættet fedt i fødevaren overstiger 2,3 vægtprocent.

De afgiftspligtige fødevarer foreslås fortrinsvis defineret ved hjælp af EU's kombinerede nomenklatur også kaldet toldtariffen, som afgrænser en lang række varer i forhold til hinanden ved anvendelse af

såkaldte positionsnumre. Positionerne kan findes i Den kombinerede Nomenklatur, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif.

Der foreslås således afgift på følgende fødevarer:

Nr. 1. Kød.

»Kød« omfatter kød fra de dyr, der er nævnt i bilag 1. I bilaget (som indeholder gennemsnitlige standarder for indholdet af mættet fedt) er medtaget de kødtyper, som almindeligvis konsumeres i Danmark (kvæg, svin, fjerkræ, får, geder, hest, vildt m.v.) samt en opsamlingsbestemmelse for mere sjældent konsumeret kød som kænguru, krokodille, slange m.v.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at anvende nomenklaturen til afgrænsning af »kød«, idet nomenklaturen også nævner visse udskæringer såsom skinke, der derfor giver anledning til forvirring, eftersom afgiften på kød som udgangspunkt foreslås fastsat ud fra gennemsnitsindholdet af mættet fedt i de enkelte kødtyper.

Nr. 2. Mejeriprodukter under positionerne 0401- 0406.

Nr. 3. Animalsk fedt, der er udsملتet eller på anden måde ekstraheret, under positionerne 1501 - 1504 og 1516.

Årsagen til, at animalsk fedt ikke blot indgår i nr. 1 (kød) og standardsatsen herfor, men har fået et selvstændigt nr. i § 1 er, at det er muligt at udsملتe eller på anden måde ekstrahere fedt fra dyr, som kan anvendes som erstatning for de øvrige afgiftspligtige olier og fedtstoffer. Såfremt animalsk fedt blot indgik i nr. 1, ville standardsatsen for udsملتet animalsk fedt være væsentligt lavere end her, hvor det er udskilt i sit eget nr.

Nr. 4. Spiseolier og fedtstoffer under positionerne 1507-1516.

»Spiseolie« kan karakteriseres som en fødevare, der er flydende ved stuetemperatur, og som næsten udelukkende består af fedt.

Nr. 5. Margarine og andre fødevarer under position 1517.

Nr. 6. Smørbare blandingsprodukter under position 2106.

Nr. 7. Er en opsamlingsbestemmelse for andre fødevarer, der indeholder mere end 2,3 pct. mættet fedt, og som ud fra en samlet bedømmelse af deres beskaffenhed og anvendelse samt den måde, hvorpå de markedsføres, kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de varer, som er nævnt under nr. 1 - 6. Et eksempel er »pizzatopping«, som ikke er kategoriseret om et mejeriprodukt, da det ikke er ost lavet på mælkeprodukter, men som er sammenligneligt med revet ost og markedsføres og anvendes til de samme formål. Det bemærkes dog, at fødevaren kun vil være omfattet af afgiften, såfremt den indeholder mere end 2,3 pct. mættet fedt.

En lignende bestemmelse kendes fra chokolade- og sukkeravgiftsloven og har til formål at sikre, at sammenlignelige varer, som direkte kan substituere afgiftsbelagte fødevarer, også omfattes af afgiften, således at sammenlignelige varer behandles ens.

Til § 2

I bestemmelsen foreslås, at afgiftssatsen fastsættes til 16 kr. pr. kg mættet fedt i den afgiftspligtige

fødevarer. Afgiften er foreslået til 16 kr. af hensyn til det provenu, som afgiften skal frembringe. Med afgiftspligtige fødevarer menes de fødevarer, som er nævnt i § 1.

Til § 3

I *stk. 1* foreslås en afgrænsning af, hvem der er afgiftspligtige personer. Følgende foreslås at have pligt til at betale afgift:

Personer der erhvervsmæssigt, hvilket vil sige virksomheder, fremstiller afgiftspligtige fødevarer her i landet, modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde eller sælger afgiftspligtige fødevarer fra et andet EU-land ved fjernsalg, når virksomheden er registreret i henhold til momslovens § 47, stk. 2, jf. samme lovs § 48, stk. 3.

Det bemærkes, at afgiften kun skal betales, såfremt virksomhedens omsætning med afgiftspligtige fødevarer overstiger registreringsgrænsen i § 4, stk. 6.

Det geografiske anvendelsesområde for afgiften efter denne lov svarer til det geografiske anvendelsesområde for de øvrige danske punktafgiftslove. Det vil sige, at det svarer til det danske momsområde, altså de danske landområder, søterritoriet samt luftrummet over disse områder. Punktafgiftslovene gælder ikke for Færøerne og Grønland, der i denne sammenhæng sidestilles med lande udenfor EU. Tilsvarende gælder for Københavns Frihavn i det omfang, der er tale om levering af varer til oplag med henblik på senere udførsel, se SKM2001. 655. ØLR.

For så vidt angår afgrænsningen af et land uden for EU tænkes på det, der også kaldes et tredjeland, hvilket vil sige et land, der ikke er medlem af EU. For så vidt angår områder, der er beliggende i EU, men ikke er omfattet af EU's afgiftsområde tænkes på områder som Livigno, der hører til Italien, men er told- og afgiftsfrit område, og selvstændige områder som Andorra.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber i et andet land. Det vil typisk dreje sig om postordre-salg, herunder internethandel. Udenlandske virksomheder, der fra andre EU-lande har fjernsalg af varer, skal iht. momsreglerne momsregistreres i Danmark, hvis den samlede levering her til landet overstiger 280.000 kr. jf. momslovens § 48, stk. 3. I denne lov foreslås derfor, at virksomheder, der er registreret efter momsloven for sit fjernsalg og som sælger afgiftspligtige fødevarer, også skal registreres efter denne lov. Tilsvarende regler gælder bl.a. for chokolade- og sukkerafgiftsloven, bekæmpelsesmiddelafgiftsloven og emballageafgiftsloven.

I *stk. 2* foreslås derudover, at en ikke erhvervsdrivende person, som modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet eller indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet, har pligt til at betale afgift, når den fjernsælgende virksomhed ikke er registreret for sit fjernsalg jf. de ovennævnte regler i momsloven.

Se § 15 og 16 vedrørende angivelse og afregning af afgift for ikke erhvervsdrivende.

Det bemærkes, at en privatperson, som i et andet EU-land erhverver afgiftspligtige fødevarer til eget brug og selv transporterer varerne her til landet, ikke skal betale afgift. En privatperson som tager fødevarer hjem fra et tredjeland skal afregne afgift iht. toldlovens regler om rejsegods.

Til § 4

I bestemmelsen foreslås regler for registrering af afgiftspligtige virksomheder, som overordnet set følger registreringsbestemmelserne i andre afgiftslove. Virksomhederne skal dog kun registreres og afregne afgift, såfremt deres årlige omsætning af afgiftspligtige varer ekskl. afgift overstiger 50.000 kr.

I *stk. 1* foreslås, at virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer jf. § 1 her i landet, skal registreres hos SKAT som oplagshaver, inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes.

I punktafgiftslovene generelt er det virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige fødevarer, der kan

registreres som oplagshavere. En oplagshaverregistrering betyder, at afgiften først afregnes, når varen forlader oplagshaveren, hvormed virksomheden ikke belastes af afgiften før dette tidspunkt. Oplagshaverregistreringen medfører også, at virksomheden ikke afregner afgift af sit spild, idet afgiften afregnes af den fødevare, der forlader oplagshaveren. En oplagshaver kan dog også levere afgiftspligtige fødevarer uden at afregne afgift ved leveringen, hvis der eksempelvis er tale om afgiftspligtige fødevarer, der leveres til en anden registreret oplagshaver eller til eksport. Se § 17 om fradrag og godtgørelse.

I *stk. 2* foreslås en udvidelse af den almindelige adgang til registrering som oplagshaver, idet virksomheder, der anvender fødevarer, der er afgiftspligtige efter § 1, til fremstilling af fødevarer til eksport eller til andet end menneskeføde/non-food, også kan registreres som oplagshaver for denne del af produktionen. Andelen af produktionen, som virksomheden kan registreres som oplagshaver for, fastsættes på baggrund af virksomhedens andel af eksport eller non-food produktion det foregående kalenderår. Det vil sige, at hvis virksomheden anvender afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1 til fremstilling af fødevarer til hjemmemarkedet, vil denne del af produktionen ikke være omfattet af oplagshaverregistreringen, og skal ske med afgiftsberigtigede fødevarer.

Registreringen skal ske inden virksomheden påbegyndes.

I *stk. 3* foreslås, at virksomheder, der modtager afgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, og virksomheder, der indfører afgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra visse områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, skal registreres hos SKAT som varemottager, inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes.

En mellemhandler, som driver mellemhandel, det vil sige udelukkende sælger afgiftspligtige varer videre til andre virksomheder registreret efter denne lov, kan dog registreres som oplagshaver. Registrering skal ske inden den afgiftspligtige virksomhed påbegyndes. Det bemærkes, at et beskedent personalesalg eller eget forbrug ikke hindrer registrering som oplagshaver efter denne bestemmelse, selvom disse handlinger egentlig anses for leverancer til forbrug jf. § 7, stk. 5.

En virksomhed, som allerede er registreret som oplagshaver jf. § 4, stk. 1, fordi den fremstiller afgiftspligtige fødevarer, skal ikke også registreres som varemottager for modtagelse eller indførelse af de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1.

Det bemærkes dog, at modtager eller indfører en oplagshaver også dækningsafgiftspligtige fødevarer som nævnt i § 8, skal virksomheden dog registreres som varemottager af dækningsafgiftspligtige fødevarer.

I *stk. 4* foreslås, at virksomheder, som sælger varer ved fjernsalg jf. § 3, stk. 1, nr. 4, her til landet fra et andet EU-land, skal registreres for sit fjernsalg, og registreringen skal ske inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes.

I *stk. 5* foreslås, at virksomheder, der registreres, modtager et bevis for registreringen.

I *stk. 6* foreslås, at kun virksomheder med en årlig afgiftspligtig omsætning ekskl. afgift på over 50.000 kr. skal registreres. Overstiger virksomhedens salg registreringsgrænsen skal virksomheden altså betale afgift af sit salg af afgiftspligtige fødevarer fra første krone.

Registreringsgrænsen har til formål at fritage små erhvervsdrivende, som kun har en meget lille produktion af afgiftspligtige fødevarer. Eksempelvis slagterbutikkens salg af krydderfedt afsmeltet af afgiftsberigtiget kød.

Til § 5

I *stk. 1* foreslås en bestemmelse, som nærmere beskriver, hvad en virksomhed, der er registreret som oplagshaver kan, uden at afgiften af den afgiftspligtige fødevare er betalt. Virksomheden kan fremstille, forarbejde, oplægge ikke afgiftsberigtigede fødevarer. Derudover kan virksomheden modtage ikke afgifts-

berigtigede fødevarer fra andre oplagshavere, modtage eller indføre sådanne fødevarer fra udlandet samt levere ikke afgiftsberigtigede fødevarer til andre oplagshavere eller til udlandet (eksport).

I *stk. 2* beskrives, hvad en mellemhandler, der registreret som oplagshaver, kan, uden at afgiften af den afgiftspligtige fødevarer er betalt. Virksomheden kan modtage ikke afgiftsberigtigede fødevarer fra andre oplagshavere samt modtage eller indføre sådanne fødevarer fra udlandet, såfremt fødevarerne er bestemt til videresalg til virksomheder registreret efter denne lov.

I *stk. 3* beskrives, hvad øvrige virksomheder, der er registreret som varemottagere, er berettiget til. Varemottagere kan modtage eller indføre afgiftspligtige fødevarer fra udlandet, uden at afgiften betales ved modtagelsen eller indførslen.

Til § 6

I *stk. 1* foreslås, hvorledes afgiftsgrundlaget for afregning af afgiften fastlægges. Afgiftsgrundlaget er vægten af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer. Det vil sige, at indeholder fedtstoffet 50 pct. mættet fedt, skal der afregnes afgift af 50 pct. af vægten af den afgiftspligtige fødevarer.

I *stk. 2* foreslås, at den afgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af mættet fedt i den afgiftspligtige fødevarer.

I *stk. 3* foreslås hvordan afgiftsgrundlaget fastslås.

For kød skal den afgiftspligtige som udgangspunkt anvende gennemsnitssatserne for indholdet af mættet fedt i den pågældende kødtype som angivet i bilag 1, når der leveres udskåret kød. Leveres der halve, kvarte eller grovparterede dyr (dvs. opskåret i tredjedele) skal der fratrækkes 27, 5 pct. i afgiftsgrundlaget for så vidt angår svinekød og 25 pct. i afgiftsgrundlaget for øvrige dyrearter for at kompensere for knogler m.v., der først fraskæres i et senere led. Den afgiftspligtige kan dog vælge at opgøre afgiftsgrundlaget på udskæringsniveau for så vidt angår udskæringer, som leveres færdigpakket til detailhandlen. Indholdet af mættet fedt i den enkelte udskæring kan enten fastlægges ved hjælp af fødevareroplysninger fra fødevaredatabasen eller ved at foretage en konkret måling af indholdet af mættet fedt i udskæringen.

I henhold til *stk. 4* kan virksomheden for de øvrige afgiftspligtige fødevarer anvende en af følgende metoder til at opgøre afgiftsgrundlaget:

– Næringsdeklarationen

Næringsdeklarationer er ikke obligatoriske for alle fødevarer, men såfremt fødevarer er mærket med en sådan, kan denne lægges til grund ved fastlæggelsen af afgiftsgrundlaget.

– Fødevareroplysninger

Den afgiftspligtige kan også vælge at anvende offentligt tilgængelige fødevareroplysninger, som fastsætter standarder for det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i visse fødevarer.

– Analyse

Endelig kan den afgiftspligtige fastsætte afgiftsgrundlaget ud fra en teknisk analyse af den konkrete fødevarer. Analysen skal ikke nødvendigvis være foretaget på et eksternt laboratorium, men kan være udført internt i virksomheden. Analysen skal dog på saglig vis dokumentere indholdet af mættet fedt i den pågældende afgiftspligtige fødevarer.

I *stk. 5* er foreslået en tilbagefaldsregel, såfremt metoderne i *stk. 4* ikke kan anvendes til at fastlægge afgiftsgrundlaget for de afgiftspligtige fødevarer undtagen kød. I henhold til tilbagefaldsreglen skal der betales afgift af varens totale indhold af fedt - det vil sige såvel det mættede som det umættede fedt

eller såfremt dette heller ikke kan dokumenteres, skal der betales afgift af fødevarens nettovægt. Med nettovægt menes fødevarens fulde vægt eksklusiv emballage, men inklusiv evt. lage eller andet.

I *stk. 6* foreslås en bemyndigelse til Skatteministeren til at fastsætte gennemsnitlige standarder for visse fødevarer omfattet af § 1, som afgiftspligtige personer kan benytte ved fastlæggelse af afgiftsgrundlaget for den pågældende fødevare. På visse punkter findes der ikke offentligt tilgængelige fødevareoplysninger. Eksempelvis nævnes kun ganske få oste i fødevaredatabasen www.foodcomp.dk, og her kunne det være en hjælp med fastsættelse af standarder for flere typer af oste. Såfremt skatteministeren benytter denne bemyndigelse, forventes det at ske i en senere bekendtgørelse.

Til § 7

Bestemmelsen fastlægger, hvorledes afgiftsgrundlaget indenfor en afgiftsperiode gøres op, idet de registrerede virksomheder skal angive og afregne afgiften forskelligt afhængig af deres registreringsstatus. Opgørelsen af afgiftsgrundlaget i forhold til afgiftsperioden følger de almindelige principper i de øvrige punktafgiftslove. Bestemmelsen om opgørelse af afgiftsgrundlaget skal ses i sammenhæng med bestemmelsen om fradrag og godtgørelse i § 17.

I *stk. 1* foreslås, at virksomheder, som er registreret som oplagshavere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden. Har virksomheden således leveret 100 liter olie, skal den opgøre mængden af mættet fedt i de 100 liter olie og afregne afgift heraf. Er 10 liter af olien leveret til udlandet (eksport), kan virksomheden fradrage de 10 liter olie inden afgiften gøres op, således at der kun afregnes afgift af det mættede fedt i de 90 liter olie. Se § 17.

En virksomhed, der er afgiftspligtig af fødevarer som nævnt i § 1, nr. 1, kan vælge at opgøre afgiftsgrundlaget efter, at dyret er slagtet i stedet for at vente til, at kødet udleveres. I så fald kan virksomheden fratrække 27,5/25 pct. af afgiftsgrundlaget inden afregning jf. § 6, stk. 3.

I *stk. 2* foreslås, at virksomheder, som er registreret som oplagshavere, fordi de anvender afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1 ved fremstillingen af fødevarer til eksport eller til andet end menneskeføde, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er fremstillet og udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden. Ligesom ovenfor vil virksomheden kunne fradrage afgiftspligtige fødevarer, som f.eks. er leveret til eksport jf. § 17.

Har virksomheden ikke udelukkende produktion til eksport eller af non-food, men også produktion til hjemmemarkedet, vil virksomheden have anvendt afgiftsberigtigede fødevarer til hjemmemarkedsproduktionen, og skal således ikke opgøre afgift herfor.

I *stk. 3* foreslås, at virksomheder, som er registreret som varemodtagere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, der er modtaget eller indført i afgiftsperioden.

I *stk. 4* foreslås, at virksomheder, som er registreret for fjernsalg (og dermed har leverancer her til landet på over 280.000 kr. jf. § 3, stk. 1, nr. 4), opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

I *stk. 5* foreslås, at virksomheders eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering. Herunder falder også personalesalg.

Til § 8

§§ 8 - 13 omhandler dækningsafgiften.

I *stk. 1* foreslås en bestemmelse, som beskriver det dækningsafgiftspligtige område. Der skal således betales dækningsafgift af de afgiftspligtige bestanddele jf. § 1, som er medgået til fremstilling af føde-

varer, når sådanne fødevarer modtages, indføres eller sælges ved fjernsalg her til landet. Det vil sige, at der skal betales afgift af det kød, mejeriprodukter, udsaltet/ekstraheret animalsk fedt, spiseolier, margarine, smørbare blandingsprodukter eller erstatningsvarer herfor, når disse fødevarer anvendes ved fremstilling af den importerede/fjernsolgte fødevare.

Formålet med dækningsafgiften er at ligestille fødevarer produceret i Danmark og i udlandet. Såfremt der ikke var foreslået en dækningsafgift, ville udenlandsk producerede fødevarer opnå en fordel i forhold til indenlandsk producerede fødevarer.

I *stk. 2* foreslås, at satsen for dækningsafgiften er den samme som satsen for fødevarer, der er afgiftspligtige efter § 1. Det vil sige, at dækningsafgiften er 16 kr. pr. kg mættet fedt i de fødevarer, jf. § 1, der er medgået til fremstilling af den pågældende fødevare. Med andre ord skal der betales dækningsafgift af vægten af det mættede fedt i den olie, ost og det kød, der er medgået til fremstilling af lasagnen, pizzaen etc. Dermed ligestilles den danske pizzaproducent med den udenlandske, idet den danske producent har anvendt afgiftsberigtigede fødevarer i sin produktion.

Til § 9

I *stk. 1* foreslås, hvem der er afgiftspligtige personer. Følgende har pligt til at betale dækningsafgift:

Personer der erhvervsmæssigt (virksomheder) modtager dækningsafgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, indfører dækningsafgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, eller sælger dækningsafgiftspligtige fødevarer fra et andet EU-land ved fjernsalg. For fjernsalg er virksomheden dog kun registrerings- og betalingspligtig, såfremt den er registreret i henhold til momslovens § 47, stk. 2, og § 48, stk. 3. Se § 3 herom.

Det bemærkes, at dækningsafgiften kun skal betales, såfremt virksomhedens omsætning af dækningsafgiftspligtige fødevarer overstiger registreringsgrænsen i § 4, stk. 6.

I *stk. 2* foreslås derudover, at en ikke erhvervsdrivende person, som modtager dækningsafgiftspligtige fødevarer her i landet eller indfører dækningsafgiftspligtige fødevarer her til landet, har pligt til at betale dækningsafgift, når den fjernsælgende virksomhed ikke er registreret for sit fjernsalg jf. de ovennævnte regler i momsloven.

Se § 15 og 16 vedrørende angivelse og afregning af dækningsafgift for ikke erhvervsdrivende.

Det bemærkes, at en privatperson, som i et andet EU-land erhverver dækningsafgiftspligtige fødevarer til eget brug og selv transporterer varerne her til landet, ikke skal betale afgift. En privatperson som tager fødevarer hjem fra et tredjeland skal afregne dækningsafgift iht. toldlovens regler om rejsegods.

Til § 10

Bestemmelsen indeholder regler for registrering af dækningsafgiftspligtige virksomheder, som følger registreringsbestemmelserne i andre punktafgiftslove. Det bemærkes, at virksomhederne kun skal registreres, såfremt deres årlige omsætning af dækningsafgiftspligtige varer ekskl. afgift overstiger 50.000 kr. jf. stk. 4.

I *stk. 1* foreslås, at virksomheder, der modtager dækningsafgiftspligtige fødevarer her i landet fra et andet EU-land, og virksomheder, der indfører dækningsafgiftspligtige fødevarer her til landet fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, skal registreres hos SKAT som varemottager, inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes.

I *stk. 2* foreslås, at virksomheder, der af fødevarer, der er dækningsafgiftspligtige efter § 8, fremstiller fødevarer til eksport eller til andet end menneskeføde også kan registreres som oplagshaver for denne del af deres produktion. Har virksomheden også produktion til hjemmemarkedet vil dette altså ikke være omfattet af oplagshaverregistreringen.

I *stk. 3* foreslås, at virksomheder, som sælger varer ved fjernsalg her til landet fra et andet EU-land, skal registreres for sit fjernsalg inden transport af fødevarerne fra udlandet påbegyndes. Virksomheden skal dog kun registreres for sit fjernsalg, såfremt dens samlede leverancer her til landet overstiger 280.000 kr. jf. momslovens § 47, stk. 2 og § 48, stk. 3.

Det bemærkes, at såfremt virksomheden også har import eller fremstilling af afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1, skal virksomheden også registreres herfor.

I *stk. 4* foreslås, at § 4, stk. 5 og 6 finder anvendelse, hvilket vil sige, at virksomheder, der registreres hos SKAT, modtager et bevis for registreringen, og kun virksomheder med en årlig omsætning af dækningsafgiftspligtige fødevarer ekskl. afgift på over 50.000 kr. skal registreres og betale dækningsafgift efter denne lov.

Til § 11

I *stk. 1* beskrives hvad virksomheder, der er registreret som varemottagere, er berettiget til. Varemottagere kan således modtage eller indføre dækningsafgiftspligtige fødevarer fra udlandet, uden at afgiften betales ved modtagelsen eller indførslen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 13 om opgørelsen af afgiftsgrundlaget i forhold til afgiftsperioden/afregningsperioden.

Det bemærkes, at en privatperson, som i et andet EU-land erhverver dækningsafgiftspligtige fødevarer til eget brug og selv transporterer fødevarerne her til landet, ikke skal betale afgift.

For privatpersoner, der indfører fødevarerne fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, finder toldlovens regler om rejsegods anvendelse.

I *stk. 2* beskrives, hvad en virksomhed, der er registreret som oplagshaver kan, uden at dækningsafgiften af den dækningsafgiftspligtige fødevare er betalt. Virksomheden kan fremstille, forarbejde, oplægge ikke dækningsafgiftsberigtigede fødevarer. Derudover kan virksomheden modtage ikke dækningsafgiftsberigtigede fødevarer fra andre oplagshavere, modtage eller indføre sådanne fødevarer fra udlandet samt levere ikke dækningsafgiftsberigtigede fødevarer til andre oplagshavere eller til udlandet (eksport). Det bemærkes, at oplagshaverregistreringen kun omfatter den del af produktionen, der eksporteres eller er uegnet til menneskeføde.

Til § 12

I *stk. 1* foreslås en bestemmelse, som fastsætter afgiftsgrundlaget for dækningsafgiften. Afgiftsgrundlaget er vægten af mættet fedt i den eller de afgiftspligtige bestanddele nævnt i § 1, der er medgået til fremstillingen af den dækningsafgiftspligtige fødevare, som er modtaget, indført eller solgt ved fjernsalg her til landet.

Det vil sige, at der skal afregnes dækningsafgift af det mættede fedt i det fedtstof, der er medgået til fremstillingen af eksempelvis importerede klejner. Er der således anvendt 500 g palmin til kogning af 100 klejner, skal der ved import af de 100 klejner betales dækningsafgift af det mættede fedt i de 500 g palmin. Er der derimod kogt 200 klejner i palminen, skal der betales dækningsafgift af det mættede fedt i 250 g palmin.

I *stk. 2* foreslås, at den dækningsafgiftspligtige skal kunne dokumentere vægten af mættet fedt medgået til fremstilling af fødevaren, som stammer fra de afgiftspligtige fødevarer i § 1, og skal kunne fremlægge en fabrikanterklæring herpå. For afgiftspligtige bestanddele som nævnt i § 1, nr. 1, skal dog altid anvendes de gennemsnitssatser for indholdet af mættet fedt i kød, som fremgår af lovens bilag 1 til fastlæggelse af afgiftsgrundlaget. Udnytter skatteministeren sin bemyndigelse i § 6, stk. 6, til at fastsætte gennemsnitsindhold for mættet fedt for de andre afgiftspligtige fødevarer omfattet af § 1 end kød, kan disse også anvendes ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget. Fabrikanten kan ved udarbejdelse af erklæringen også anvende offentligt tilgængelige fødevareoplysninger, som fastsætter gennemsnitlige standarder for

indholdet af mættet fedt i visse fødevarer, til at fastlægge afgiftsgrundlaget af de dækningsafgiftspligtige bestanddele, der er medgået til fremstilling af fødevaren.

I *stk. 3* foreslås en tilbagefaldsregel, såfremt afgiftsgrundlaget for dækningsafgiften ikke kan fastsættes ved hjælp af en fabrikanterklæring, skal der betales dækningsafgift af varens totale indhold af fedt. Det vil sige af såvel det mættede som det umættede fedt, eller såfremt dette heller ikke kan oplyses, betales dækningsafgift af fødewarens nettovægt.

Skal der betales dækningsafgift af fødewarens totale indhold af fedt betyder det, at der skal betales afgift af såvel det mættede som det umættede fedt, også selvom fødevaren indeholder mættet fedt som hidrører fra andre fødevarer end de afgiftspligtige fødevarer nævnt i § 1.

Med nettovægt menes fødewarens fulde vægt eksklusiv emballage, men inklusiv evt. lage eller andet. Det vil sige, at der skal betales dækningsafgift af eksempelvis pizzaens vægt.

Til § 13

Bestemmelsen fastlægger, hvorledes afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode/afregningsperiode gøres op.

I *stk. 1* foreslås, at virksomheder, som er registreret som varemodtagere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af vægten af mættet fedt medgået til fremstilling af de dækningsafgiftspligtige fødevarer, der er modtaget eller indført i afgiftsperioden.

I *stk. 2* foreslås, at virksomheder, som er registreret som oplagshavere, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af vægten af mættet fedt medgået til fremstilling af de dækningsafgiftspligtige fødevarer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

I *stk. 3* foreslås, at virksomheder, som er registreret for fjernsalg, opgør afgiftsgrundlaget for en afgiftsperiode på grundlag af vægten af mættet fedt medgået til fremstilling af de dækningsafgiftspligtige fødevarer, der er solgt ved fjernsalg her til landet i afgiftsperioden.

I *stk. 4* foreslås, at virksomheders eget forbrug af dækningsafgiftspligtige fødevarer sidestilles med udlevering. Herunder falder også personalesalg.

Til § 14

§§ 14 - 26 er fællesbestemmelser, som både gælder for afgiftspligtige fødevarer og for dækningsafgiftspligtige fødevarer. Det vil sige, at når der i bestemmelserne omtales »afgift«, omfatter det både den almindelige fedtafgift af fødevarerne nævnt i § 1, og dækningsafgiften af fødevarerne nævnt i § 8.

I bestemmelsen foreslås, hvilken afgiftsperiode, der skal gælde og hvilke regler, der skal gælde for angivelse og betaling.

I *stk. 1* foreslås, at afgiftsperioden fastsættes til måneden i lighed med afgiftsperioden i andre punktafgiftslove.

I *stk. 2* foreslås, at registrerede virksomheder ved udløbet af hver afgiftsperiode skal angive og indbetale afgift.

Opkrævningslovens almindelige regler i §§ 2 og 3 finder anvendelse på angivelse og betaling af afgift efter denne lov. Det betyder bl.a., at angivelsen skal indgives til SKAT senest den 15. i den første måned efter udløbet af afgiftsperioden. I januar måned skal angivelsen dog indgives senest den 17. januar. Såfremt sidste rettidige angivelsesdag er en lørdag, søndag eller helligdag, anses den nærmest følgende hverdag som sidste rettidige angivelsesdag. Afgift forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest sammen med angivelsesfristens udløb. Udgør betalingen ifølge en angivelse under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades. Angivelser skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Told- og skatteforvaltningen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om angivelse og betaling,

og hermed tænkes på praktiske ting, såsom hvilke oplysninger angivelsen skal indeholde, om der skal benyttes en særlig blanket etc.

I *stk. 3* foreslås, at ved manglende angivelse eller betaling gælder opkrævningslovens almindelige regler i §§ 4 - 8.

Af opkrævningslovens regler fremgår bl.a., hvad SKAT kan gøre, hvis reglerne om angivelse og betaling ikke overholdes. Således kan SKAT, såfremt der ikke er modtaget en angivelse ved fristens udløb, fastsætte afgiftsbeløbet skønsmæssigt. En foreløbig fastsættelse koster 800 kr. og har SKAT gentagne gange måtte foreløbig fastsætte afgiftsbeløbet, kan SKAT inddrage virksomhedens registrering for fedtafgift. SKAT kan også meddele virksomheden et påbud om, at den skal overholde nærmere bestemte regler, og kan pålægge virksomheden dagbøder indtil påbuddet efterleves. Konstateres at virksomheden har betalt for lidt afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb, og kan det ikke nærmere fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan SKAT fastsætte det skyldige beløb skønsmæssigt. Har virksomheden ikke udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for afgiftsopgørelsen, kan SKAT indgå aftale med en revisor om udarbejdelse af et regnskab. Der betales desuden gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser, og der betales renter, såfremt afgiften ikke betales rettidigt eller såfremt der er ydet henstand med betalingen. SKAT kan dog under særlige omstændigheder fritage for betaling af erindringsgebyr eller afgiften på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse.

Til § 15

I bestemmelsen foreslås, at ikke erhvervsdrivende varemottagere, som modtager afgiftspligtige fødevarer fra et andet EU-land, skal betale afgift i henhold til § 9, stk. 2 - 4, i opkrævningsloven, såfremt virksomhedens fjernsalg til Danmark er under beløbsgrænsen i momslovens § 48, stk. 3. Det vil sige, at afgiften skal angives og indbetales senest ved modtagelsen af fødevarerne, og at angivelsen skal være underskrevet af varemottageren. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af afgiften dog undlades. Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med de øvrige punktafgiftslove.

Til § 16

I *stk. 1* foreslås, at ikke erhvervsdrivende varemottagere, som indfører afgiftspligtige fødevarer fra et land uden for EU eller fra områder beliggende i EU, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, skal betale afgiften ved indførslen i henhold til toldlovens kapitel 4.

I *stk. 2* foreslås i lighed med andre punktafgiftslove, at der indrømmes afgiftsfrihed for indførte fødevarer i samme omfang og under tilsvarende betingelser, som er der gives afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1 - 3.

Jf. momslovens § 36, stk. 1, nr. 1 er der fritagelse for afgift, når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel eller toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for EU, eller når der ikke opstår toldskyld, fordi varen er tilintetgjort eller overgivet til staten eller når der indrømmes toldfrihed for returvarer. I henhold til nr. 2 er der endvidere afgiftsfritagelse i overensstemmelse med EU's regler om afgiftsfrihed ved indførsel. Endelig er der afgiftsfritagelse, når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr.

Til § 17

I *stk. 1* foreslås i lighed med andre punktafgiftslove, at en registreret oplagshaver kan fradrage afgift af afgiftspligtige fødevarer, der leveres til andre registrerede oplagshavere, eksporteres, leveres til non-food, til diplomater m.fl., som er gået tabt, er blevet uanvendelige eller som returneres til virksomheden, hvis denne godtgør varens pris inklusiv afgift.

I *stk. 2* foreslås endvidere, at en virksomhed kan søge godtgørelse af afgift, som er eksporteret eller anvendt til fremstilling af non-food på visse betingelser.

Betingelserne foreslået i *stk. 3* er, at virksomheden kan fremlægge den fornødne dokumentation, at de afgiftspligtige fødevarer, der søges godtgørelse for, stammer fra en afgiftspligtig virksomhed, og at virksomheden er i besiddelse af en faktura for den afgiftspligtige fødevare eller de dækningsafgiftspligtige fødevarer, som er medgået til fremstilling af fødevaren.

I *stk. 4* bemyndiges SKAT til at fastsætte nærmere regler om fradrag og godtgørelse. Her tænkes på praktiske ting, såsom dokumentation for, at fødevaren er gået tabt ved indbrud og formkrav til en anmodning om godtgørelse.

Til § 18

I *stk. 1* foreslås, at leverancer til diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de dertil knyttede personer er i lighed med andre afgiftslove også fritaget for afgift efter denne lov. Kredsen af personer og institutioner omfattet af denne bestemmelse er afgrænset i toldlovens § 4.

I *stk. 2* foreslås en bemyndigelse til SKAT, således at SKAT kan fastsætte praktiske regler for afgiftsfritagelsen, såsom krav til dokumentation, formkrav til ansøgning om fritagelse m.v.

Til § 19

I *stk. 1* foreslås, at registrerede virksomheder skal føre et regnskab i lighed med de regnskaber, der føres efter andre punktafgiftslove.

Virksomheden skal som minimum føre regnskab over råvarer og afgiftspligtige fødevarer, tilgang af ikke berigtigede fødevarer, overførsel af ikke berigtigede fødevarer til registrerede oplagshavere og eget forbrug af afgiftspligtige fødevarer.

Det vil bl.a. sige, at regnskabet som udgangspunkt skal føres i virksomhedens almindelige forretningsregnskab og på en sådan måde, at den skyldige afgift kan opgøres ved udløbet af hver afgiftsperiode, at det er muligt ved nummerhenviisning at sammenholde posteringer i regnskabet med købs- og salgsbilag samt evt. produktionsbilag og andre interne bilag og at udleveringen til hver enkelt modtager af ikke afgiftsberigtigede fødevarer fremgår af regnskabet, så virksomheden efter anmodning fra SKAT kan give oplysninger herom.

Hvis regnskabet ikke kan indpasses i virksomhedens forretningsregnskab, skal virksomheden føre et specielt regnskab efter SKAT's anvisninger, som opfylder kravene i lovens regnskabsbestemmelser.

I *stk. 2* foreslås, at regnskabsmateriale skal opbevares tilgængeligt for SKAT i lighed med den opbevaringspligt, der gælder efter andre punktafgiftslove. Det vil sige, at materialet skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for SKAT inden 5 hverdage.

I *stk. 3* foreslås, at regnskabsmateriale skal opbevares i en periode i lighed med det, der gælder efter andre punktafgiftslove. Det vil sige, at materialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning, dog skal detailhandlens kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

I *stk. 4* foreslås, at Skatteministerens bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om registrerede virksomheders regnskabsførelse. I det omfang virksomheden gør brug af fakturaer og regnskaber i elektronisk form er disse også omfattet af disse regnskabs- og fakturaregler.

I *stk. 5* foreslås, at virksomheder, der ligger inde med fødevarer, hvoraf der endnu ikke er betalt afgift, og fødevarer, hvoraf der allerede er betalt afgift, skal holde disse varer adskilt. Dette svarer til reglerne i andre punktafgiftslove. Virksomheden kan dog opnå tilladelse fra SKAT til anden lageropbevaring. Her tænkes der i sær på virksomheder, som har elektronisk styrede lagre, hvor computerstyrede robotter holder styr på lageret, og risikoen for fejl og sammenblanding af fødevarerne er minimal.

I *stk. 6* foreslås, at registrerede virksomheder, der sælger afgiftspligtige fødevarer, skal udstede fakturaer med sædvanlige fakturaoplysninger. Det vil sige, at fakturaen skal være forsynet med fortløbende

nummer, fakturadato, oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt oplysning om leverancens art, mængde og pris.

Fødevarerne faktureres til priser inkl. afgift. Det er dog tilladt at anføre afgiften som en særskilt post på fakturaen. Det er i så fald en betingelse, at det tydeligt fremgår, hvilken afgift, der er tale om med angivelse af den aktuelle afgiftssats. Det bemærkes, at det efter stk. 7 er et krav, at oplysninger om afgiften videregives til en oplagshaver, som modtager fødevarer uden afgift.

I *stk. 7* foreslås, at registrerede virksomheder, der leverer afgiftspligtige fødevarer til registrerede oplagshavere, sammen med udleveringen af fødevaren skriftligt skal oplyse den modtagende virksomhed om afgiftsgrundlaget for den pågældende fødevare. Jf. ovenfor kan dette ske på fakturaen.

Til § 20

Bestemmelsen fastsætter rammerne for SKAT's kontrol i lighed med kontrolbestemmelserne i de øvrige punktafgiftslove.

I *stk. 1* foreslås, at SKAT har adgang til virksomhedens lokaler uden retskendelse med henblik på kontrol af virksomheden. Der kræves således ikke retskendelse, men behørig legitimation. I den forbindelse er SKAT berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomheden, og til at efterse varebeholdninger, forretningsbøger, øvrigt regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Der kan f.eks. være tale om butiks-, fabriks-, kontor-, og/eller lagerlokaler. Privatboligen er beskyttet af grundlovens § 72, men der kan være grænsetilfælde, hvor privatboligen benyttes i forbindelse med drift af afgiftspligtig virksomhed, og i sådanne tilfælde har SKAT også adgang hertil.

SKAT's adgang til kontrol af virksomheder omfatter også personer, hvor SKAT har bevis på eller begrundet mistanke om, at en person driver uregistreret virksomhed.

Eftersynsretten omfatter alt regnskabsmateriale.

I *stk. 2* foreslås, at virksomhedens indehaver og ansatte har pligt til at bistå SKAT ved kontrolbesøget. Det vil sige, at de har pligt til at redegøre for de forretningsmæssige forhold, som SKAT finder nødvendige til brug for kontrollen.

I *stk. 3* foreslås, at virksomheden har pligt til at udlevere eller indsende regnskabsmateriale m.v. til SKAT. Det er her uden betydning for udleveringspligten, at materialet befinder sig hos tredjemand, og at tredjemand har tilbageholdsret over materialet. Hvis materialet modtages fra en tredjemand, skal det leveres tilbage til denne efter endt eftersyn.

I *stk. 4* foreslås, at virksomheder, der leverer varer eller emballage til fremstilling af afgiftspligtige fødevarer, har pligt til at afgive oplysninger til SKAT på anmodning. Baggrunden for denne bestemmelse er at give SKAT mulighed for gennem andre kanaler end gennem virksomhedens eget regnskabsmateriale at få indblik i virksomhedens afgiftspligtige aktiviteter. Denne kontrol er en krydskontrol. Det kunne eksempelvis være en svineproducent leverancer af levende dyr til et slagteri eller en emballagevirksomheds leverancer af plasticbakker til indpakning af fødevarer.

I *stk. 5* foreslås, at virksomheder har pligt til at oplyse om deres køb af afgiftspligtige fødevarer til virksomheden. Baggrunden herfor er den samme som ovenfor i stk. 4.

I *stk. 6* foreslås det at give SKAT adgang til at foretage eftersyn af afgiftspligtige fødevarer under transport, når varerne sælges erhvervsmæssigt fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

I *stk. 7* foreslås det, at SKAT også adgang til materiale jf. stk. 1, når dette findes på elektroniske medier.

I *stk. 8* foreslås, at politiet bistår SKAT i kontrollen efter aftale mellem de to ressortministre. Der foreligger ikke sådanne formelle regler i dag, men bestemmelsen giver SKAT mulighed for at anmode politiet om bistand ved kontrollen. Politiets bistand efter denne bestemmelse omfatter udelukkende bistand til

overvindelse af fysiske hindringer for kontrollens gennemførelse, og det er den stedlige politimester, der afgør, om politiet skal bistå SKAT.

Til § 21

Offentlige myndigheder har pligt til at afgive oplysninger til SKAT til brug for dennes registrering af og kontrol med afgiftspligtige virksomheder.

Til § 22

I *stk. 1* foreslås regler for straf ved forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af nærmere beskrevne situationer:

Nr. 1. Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.

Nr. 2. Overtræder pligten til at lade sig registrere for den afgiftspligtige virksomhed enten i relation til den almindelige fedtafgift eller dækningsafgiften, overtræder pligten til at angive og indbetale afgiften efter opkrævningslovens regler uanset om der er tale om en afgiftspligtig virksomhed eller en ikke erhvervsdrivende varemottager, overtræder faktura- og regnskabsbestemmelser samt pligten til at bistå SKAT under kontrollen gennem afgivelse af de anmodede oplysninger samt udlevering/indsendelse af materiale.

Nr. 3. Overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender fødevarer, hvoraf der ikke er betalt afgift efter denne lov eller forsøger herpå.

I *stk. 2* foreslås, at der kan gives bøde for forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af loven.

I *stk. 3* foreslås, at såfremt en af de nævnte overtrædelse begås med forsæt til afgiftsunddragelse, fastlægges strafferammen til bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

I *stk. 4* foreslås, at der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

Til § 23

Opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder anvendelse i lighed med, hvad der gælder i andre punktafgiftslove.

Det vil bl.a. sige, at såfremt en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, så kan sagen afsluttes administrativt uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig og betaler den fastsatte bøde. Betales bøden eller bliver den inddrevet eller afsonet, sker der ikke videre forfølgning. Bøder opkræves og inddrives i henhold til SKAT's almindelige regler, hvilket vil sige, at der også kan ske lønindeholdelse og udpantning.

Retsplejelovens regler om tiltalerejsning finder anvendelse i sager, der afsluttes administrativt.

SKAT kan endvidere pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige ledelse dagbøder, som skal udgøre mindst 1.000 kr. for manglende efterlevelse af påbud givet efter opkrævningslovens § 4 a.

Ransagning i sager om overtrædelse af denne lov sker i overensstemmelse med retsplejeloven.

Til § 24

Den der overdrager, erhverver, tilregner sig eller anvender afgiftspligtige fødevarer, hvoraf der ikke er betalt afgift efter denne lov, skal betale afgift af fødevarerne. Se bl.a. SKM2004. 475. ØLR.

Til § 25

Opkrævningslovens §§ 11 – 13 finder tilsvarende anvendelse på denne lov i lighed med tilsvarende bestemmelser i andre punktafgiftslove.

Opkrævningslovens §§ 11 omhandler regler om sikkerhedsstillelse. I henhold til disse regler kan SKAT pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, når visse omstændigheder er opfyldt.

Opkrævningslovens § 12 omhandler regler om udbetaling af negativt afgiftstilsvær. I henhold til disse regler udbetales et sådant negativt beløb eller såfremt virksomheden har indbetalt for meget eller har krav på godtgørelse. Beløb under 50 kr. udbetales dog ikke. Udbetaling sker under normale omstændigheder senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

Opkrævningslovens § 13 bestemmer, at krav på udbetaling af negativt afgiftstilsvær ikke kan overdrages før udløbet af den afgiftsperiode, som kravet vedrører.

Til § 26

Bestemmelsen fastsætter overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

I *stk. 1* foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011. Idet afgiften betales på forskellige tidspunkter afhængig af virksomhedens registrering, har loven forskellige virkningstidspunkter.

I *stk. 2* foreslås, at for virksomheder, der er registreret som oplagshavere, har loven virkning for afgiftspligtige fødevarer, som udleveres fra virksomheden den 1. juli 2011 eller senere.

For virksomheder, der er registreret som varemodtagere eller for deres fjernsalg, har loven virkning for afgiftspligtige fødevarer, der modtages eller indføres fra udlandet eller sælges ved fjernsalg her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

I *stk. 3* foreslås, at for ikke erhvervsdrivende afgiftspligtige, der modtager eller indfører afgiftspligtige fødevarer fra udlandet, har loven virkning for fødevarer, der modtages eller indføres her til landet den 1. juli 2011 eller senere.

I *stk. 4* foreslås, at § 28 finder anvendelse på varer, som efter ikrafttrædelsen udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller udleveres.

I *stk. 5* foreslås, at registreringspligtige virksomheder skal anmelde sig til registrering senest den 1. juli 2011.

Til § 27

Bestemmelsen indeholder konsekvensændringer i opkrævningsloven.

Opkrævningsloven henviser til et bilag til loven (liste A), som indeholder en opremsning af afgiftslove, som opkrævningsloven regulerer. På denne liste tilføjes »Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (fedtafgiftsloven)«.

Til § 28

Vinafgiften for vine i klasse 2 forhøjes med 73 øre fra 6,14 kr. til 6,87 kr.

Samtidig nedsættes tillægsafgiften på vinbaserede alkoholindhold med 73 øre fra 15 kr. til 14,27 kr.

Til § 29

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Til bilag 1

Bilaget indeholder satser for det gennemsnitlige indhold af mættet fedt i de opremsede kødtyper. Ud-

over de gængse kødtyper som kvæg, svin, heste, får, geder, fjerkræ og vildt er også medtaget en opsamlingsbestemmelse for mere sjældne kødtyper såsom kænguru, krokodille og slange.

Bilaget skal som udgangspunkt anvendes til at fastsætte afgiftsgrundlaget for kød, når der er tale om råt kød. Jf. § 6, stk. 3 og § 12, stk. 2, kan den afgiftspligtige dog vælge at fastlægge afgiftsgrundlaget på udskæringsniveau ved brug af fødevaredatabasen eller konkrete målinger af indholdet af mættet fedt i udskæringerne.

Indgår der kød som bestanddel i en sammensat fødevare, skal bilagets gennemsnitlige satser anvendes.